

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พจนีย์ บุญสว่าง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กุด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจักษ์บาน)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2558

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้ คำแนะนำและคำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางสุนีย์ กาบจันทร์ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง นางสาวสุชาดา กล้ารบ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง นายอัศวิน คราวรรศักดิ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน เทศบาลบ้านปากทาง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลราษฎร์เจริญ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวก ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศ แต่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

พจนีย์ บุญสว่าง

ชื่อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาค้นคว้า พจนีย์ บุญสว่าง

ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์

ประเภทสารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557

คำสำคัญ 1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 2 ขั้นตอน คือ การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลราษฎร์เจริญ จำนวน 28 คน เครื่องมือในการทดลองคือแผนการจัดการเรียนรู้ และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t)

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีประสิทธิภาพ 78.85/77.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

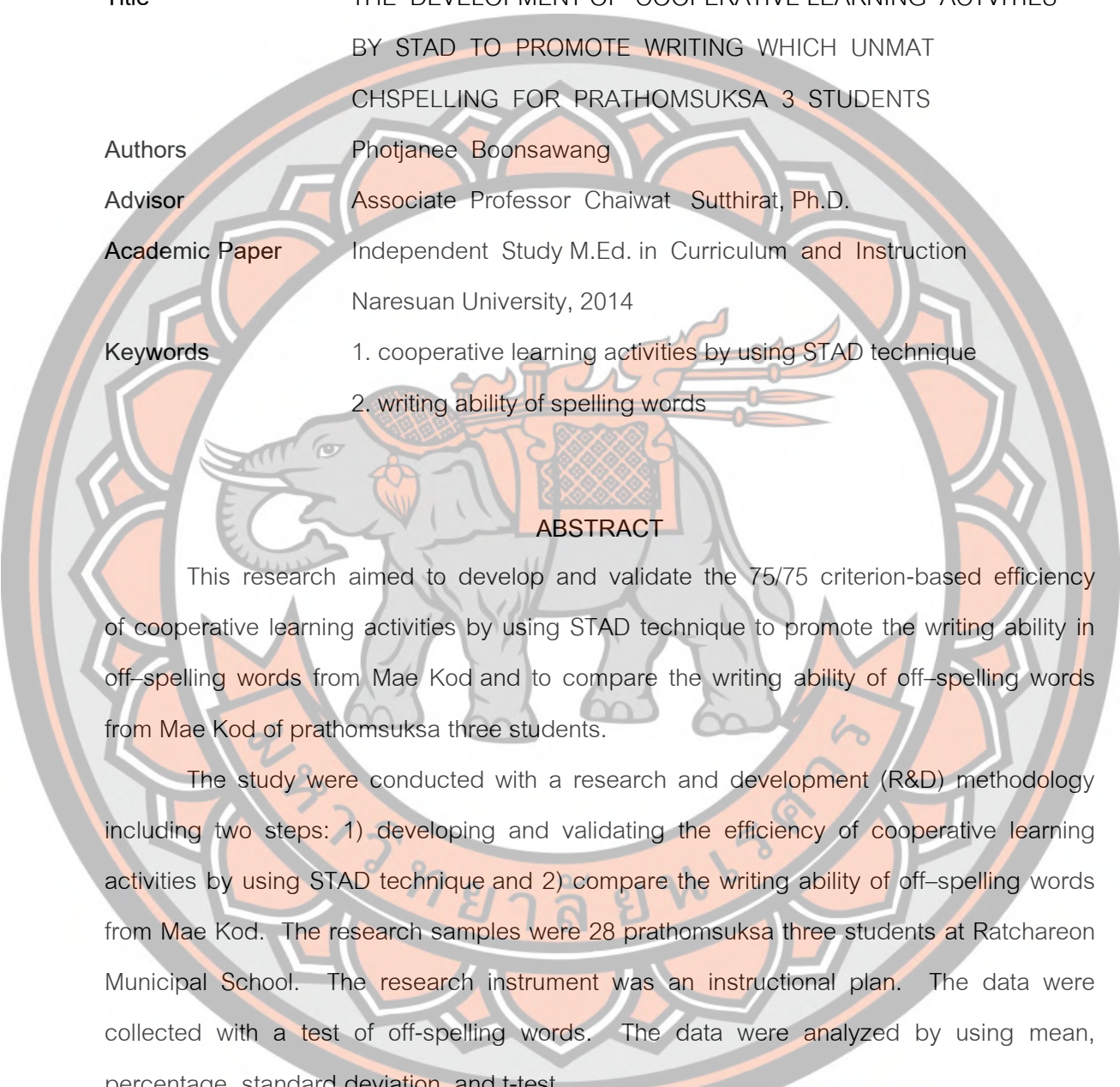
Title THE DEVELOPMENT OF COOPERATIVE LEARNING ACTIVITIES
BY STAD TO PROMOTE WRITING WHICH UNMAT
CHSPELLING FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS

Authors Photjanee Boonsawang

Advisor Associate Professor Chaiwat Sutthirat, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction
Naresuan University, 2014

Keywords 1. cooperative learning activities by using STAD technique
2. writing ability of spelling words

ABSTRACT

This research aimed to develop and validate the 75/75 criterion-based efficiency of cooperative learning activities by using STAD technique to promote the writing ability in off-spelling words from Mae Kod and to compare the writing ability of off-spelling words from Mae Kod of prathomsuksa three students.

The study were conducted with a research and development (R&D) methodology including two steps: 1) developing and validating the efficiency of cooperative learning activities by using STAD technique and 2) compare the writing ability of off-spelling words from Mae Kod. The research samples were 28 prathomsuksa three students at Ratchareon Municipal School. The research instrument was an instructional plan. The data were collected with a test of off-spelling words. The data were analyzed by using mean, percentage, standard deviation, and t-test.

The study revealed that the cooperative learning activities by using STAD technique were at a highly appropriate level with the efficiency of 78.85/77.70 which was higher than expected. It also showed that the post-test scores of the writing ability of off-spelling words from Mae Kod were higher than the pre-test scores with the statistical significance of .01 level.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษามีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ และภูมิปัญญาของชาติที่ใช้ในการสื่อสาร เรียนรู้พัฒนาคน ถำรงสังคม และรักษาความเป็นชาติไว้ให้ยั่งยืนมั่นคง ในสภาวะปัจจุบัน กระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบอย่างรุนแรง เป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อสังคมไทย ทำให้ประเทศไทยซึ่งกำลังพัฒนาต้องเผชิญกับความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม เอกลักษณ์ทางภาษาและภูมิปัญญาของชาติ ขาดการสืบต่อเชื่อมโยงอย่างชัดเจน และเป็นระบบ ก่อให้เกิดปัญหาศีลธรรม ปัญหาสังคมและปัญหาการพัฒนาทุกด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2545, หน้า 1)

มนุษยชาติในโลกนี้ต่างมีภาษาใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงนับว่าภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อมวลมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นยุคของข่าวสารข้อมูลสามารถติดต่อถึงกันอย่างรวดเร็วทั่วถึงกันหมด จึงดูเหมือนว่าโลกของเราแคบและเล็กลงในชั่วพริบตา เพราะความเจริญทางด้านเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้นในปัจจุบัน ส่งผลถึงการให้ภาษาให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นภาษาทางวิชาการ ภาษาทางธุรกิจ ภาษาในการสื่อสารมวลชน ตลอดจนภาษาที่ใช้ทั่วไป ในชีวิตประจำวัน ภาษามีความสำคัญต่อคนไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นไทย คนไทยมีภาษาเขียนมา 700 กว่าปี อันแสดงถึงความเป็นชาติไทย ภาษาไทยจึงเป็นภาษาประจำชาติที่ช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามของไทยทั้งที่ยังยึดเหนี่ยวให้ชนทั้งชาติคำนึงถึงความเป็นชาติเดียวกัน ซึ่งแสดงถึงความเป็นอิสระเสรี และภาษาไทยนี้เองที่ยั่งยืนถึงความป็นเอกราชของชาติไทยอย่างน่าภาคภูมิใจ (กองทัพ เคลือบพินชกุล 2542, หน้า 2) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (กรมวิชาการ 2545, หน้า 3) ที่กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์อันดีต่อกัน และ(สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา 2543, หน้า 10) กล่าวอีกว่า ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้และรายวิชาต่าง ๆ หากการเรียนรู้ภาษาไทยไม่ดีหรือนักเรียนไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาตามที่หลักสูตรกำหนดในแต่ละระดับชั้น จะทำให้การเรียนรู้ในกลุ่ม

สาระอื่น ๆ หรือรายวิชาอื่น ๆ ไม่ได้ตามไปด้วย ภาษาของเราเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา การนำหลักสูตรภาษาไทยมาใช้โดยเน้นให้เป็นไปตามธรรมชาติ มิใช่ว่าจะเกิดผลดีเฉพาะการเรียนการสอนภาษาไทยเท่านั้น กลับเอื้อประโยชน์ให้กับทุกวิชาอีกด้วย เพราะการเรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นหลักอยู่แล้ว เนื่องจากภาษาไทยเป็นลมหายใจของการศึกษานั้นเอง

สำหรับประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย ฉะนั้น ภาษาไทยจึงมีความสำคัญมาก เพราะเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงความเป็นไทยซึ่งมีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน นับตั้งแต่ชาวไทยรวมตัวกันเป็นชาติที่มีความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ที่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติตลอดมา ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วมีความเข้าใจตรงกัน การมีส่วนร่วมกันระหว่างคนหนุ่มมากทำให้เกิดพลัง เกิดความรู้สึกร่วมกันอันหนึ่งอันเดียวกัน ภาษาไทยนับว่าเป็นเครื่องมือแสดงความเป็นชาติไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ควรค่าแก่การรักษาไว้ (สุจริต เพียรชอบ 2531, หน้า 2) นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทย และยังสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำหรับเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัจฉรา ชิวพันธ์ 2532, หน้า 1) และภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คนไทยคิดในลักษณะวิทยาการและสิ่งแวดล้อมช่วยให้มีความคิดแตกฉาน คิดอย่างมีเหตุผล คิดในลักษณะของจินตนาการและคิดในลักษณะริเริ่มสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ ก, หน้า 129)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมพระพุทธศาสนา ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้อันเป็นสากลมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ 5 ประการ ดังนี้ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนาการทางสมองพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย คนไทยทุกคนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งช่วยแก้ไขปัญหการเขียนสะกดคำผิด

และข้อบกพร่องอย่างจริงจัง (อดุลย์ ภูปลีมี 2539, หน้า 3) เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านออกเสียงและเขียนได้ถูกต้อง กว้างขวางและทำให้นักเรียนได้คิดค้นคำใหม่ ๆ ได้ตามที่เขาต้องการ (วรรณิ โสไมประยูร 2539, หน้า 156) ปัจจุบันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมักจะไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดคำผิดพลาดสาเหตุเพราะนักเรียนไม่ได้รับการเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ (ประทีป แสงเปี่ยมสุข 2528, หน้า 53) นอกจากนี้ (สาคร บุญเลิศ 2538, หน้า 141) สรุปว่าสาเหตุที่นักเรียนสะกดคำผิดพลาดส่วนมากมาจากแนวการเทียบผิด ไม่รู้หลักภาษา นอกจากนี้ยังมีสาเหตุรับเอาตัวอย่างที่ผิดพลาดจากหนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชนที่มักจะนำเอาคำที่เขียนผิดมาใช้ ใช้สะกดผิดและใช้วรรณยุกต์ผิด ลักษณะของคำที่นักเรียนมักเขียนผิดนั้น จากรายงานการวิจัยพบว่า คำที่สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยเฉพาะในมาตราแม่กด ซึ่งมีตัวสะกดจำนวนมาก ทำให้นักเรียนไม่สามารถแยกตัวสะกดตามเสียงที่อ่านได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นปัญหาต่อการแสดงออกทางการเขียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนไม่สามารถสะกดคำและเขียนได้ถูกต้องตามเจตนาของนักเรียนได้ กล่าวว่าการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องชัดเจน จะทำให้นักเรียนสื่อความหมายได้ดีน่าอ่าน แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิด จะทำให้นักเรียนสื่อความหมายผิดพลาด

การเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งสำคัญเพราะถ้าเราเขียนสะกดคำผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปด้วย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำต่างไปจากที่ผู้เขียนต้องการทำให้การติดต่อสื่อสารเกิดการผิดพลาดเข้าใจคลาดเคลื่อนสื่อความหมายไม่ตรงกัน เกิดความเสียหายทั้งตนเองและประเทศชาติ นักเรียนมักจะเขียนสะกดผิดมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากตัวสะกดในมาตราแม่กดมีจำนวนมากทำให้สับสนไม่สามารถแยกตัวสะกดตามเสียงที่อ่านได้ถูกต้อง

การสอนภาษาไทยให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน ทั้งทักษะการรับเข้ามา คือการอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือการพูดและการเขียนทั้งนี้เพราะทักษะต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการสื่อสารเช่นเดียวกับการพูด การฟังและการอ่าน แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดในการส่งสารด้วยลายลักษณ์อักษร จึงทำให้การเขียนเป็นเรื่องที่ยากทักษะในการเขียนต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (รสริน ดิษฐบรรจง , 2552 หน้า 1) หากว่าโลกนี้ไม่มีใครคิดที่จะเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ หรือกำลังคิดอะไรอยู่ออกมาเป็นตัวหนังสือแล้ว แขนงความรู้หรือวิทยาการต่างๆ คงไม่สามารถเจริญก้าวหน้าและพัฒนามาจนทุกวันนี้ แต่เพราะว่าเมื่อมนุษย์มีความรู้ ความคิด ประสบการณ์ หรือจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องใดๆ แล้ว มนุษย์ก็จะต้องการที่จะถ่ายทอด

ออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ความคิดของตนเองด้วย การเขียนจึงถือเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญ อีกอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์และการเขียนยังทำให้มนุษย์ได้เข้าใจกันและดำเนินกิจกรรมการงานไปได้ด้วยดี (วัฒนชัย หมั่นยิ่ง .2542, หน้า 5)

วรรณิ โสภประยูร (2542, หน้า 139) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้สอน ต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง สอนให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ในการเรียนการสอนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อ บันทึกและตอบปัญหา จึงนับว่าการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็น เครื่องมือในการสื่อสารที่คงทน และปรากฏหลักฐานได้ชัดเจนกว่าทักษะอื่น ๆ ในการเขียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากจะต้องคำนึงถึงความตรงตามวัตถุประสงค์ สำนวนสละสลวยและถูกต้องตามหลักภาษาแล้วยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย (สาลินี ภูติกนิษฐ์. 2540, หน้า 1)

การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดทางมรดกและวัฒนธรรมที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาความคิด สติปัญญา ตลอดจนเจตคติด้วย การเขียนจึงเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและสลับซับซ้อน การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษร เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือการเขียนต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีต สามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความรู้ ความคิด จึงต้องใช้ศิลป์ในการเขียน ส่วนที่กล่าวว่าเป็นศาสตร์เพราะการเขียนทุกชนิดต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการ และวิธีการแต่อย่างไรก็ตามการเขียนเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า ทักษะการเขียนเป็นหนึ่งในสี่ทักษะที่เป็นปัญหาเร่งด่วนที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราสะกดแม่กด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยนำคำที่นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการสำรวจและ

วิเคราะห์ปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยเฉพาะมาตราแม่กด ซึ่งมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

นอกจากนี้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (Ordinary National Test ; O – Net) ประจำปีการศึกษา 2556 รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านมานักเรียนไม่สามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทางโรงเรียนตั้งเป้าหมายของวิชาภาษาไทยไว้ 70% แต่ได้เพียง 38.75%

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาได้เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกันในการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา (ดวงกมล สิ้นเพ็ง, 2553 , หน้า 185)

ปัญหาและแนวทางการจัดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด เพื่อใช้แก้ปัญหาคำการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูที่สอนภาษาไทยและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นตัวอย่างในการพัฒนาการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างนวัตกรรม

แหล่งข้อมูลในการสำรวจและวิเคราะห์หาค่าที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คำ โดยได้ประมวลคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. แหล่งข้อมูลผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนวัตกรรม

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาหลักสูตรการสอน จำนวน 1 ท่าน

2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จำนวน 2 ท่าน

3. แหล่งข้อมูลทดลองใช้นวัตกรรม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของการทดสอบการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการศึกษา คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ประกอบด้วย 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (จ, ช, ฌ)

เรื่องที่ 2 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ฎ, ฏ, ฐ)

เรื่องที่ 3 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ถ, ฑ, ฒ)

เรื่องที่ 4 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ศ, ษ, ส)

เรื่องที่ 5 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ฑ, ฒ, ฏ)

เรื่องที่ 6 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ติ, ตุ, ตว, ฤ, ทว)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาลราชภัฏเจริญ จำนวน 28 จากนักเรียนที่มีผลการทดสอบเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (จ, ช, ฌ)

เรื่องที่ 2 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ฎ, ฏ, ฐ)

เรื่องที่ 3 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ถ, ท, ฑ)

เรื่องที่ 4 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ศ, ษ, ส)

เรื่องที่ 5 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ฌ, ฌม, ฌต)

เรื่องที่ 6 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ติ, ตุ, ตว, ฤ, ทว)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

ตัวแปรตาม ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 4 – 5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งผู้เรียนจะมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันและกัน มีความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมเพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยในงานวิจัยนี้ใช้ เทคนิค (Student Teams-Achievement Divisions หรือ STAD) ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

1.1 ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนไม่ว่าจะเป็นมโนทัศน์ ทักษะและ/หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย การสาธิตประกอบการบรรยาย หรือแม้แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติทดลองตามหนังสือเรียน

1.1 ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะป็นมโนทัศน์ ทักษะและ/หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย การสาธิตประกอบการบรรยาย หรือแม้แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลองตามหนังสือเรียน

1.2 ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4 – 5 คนที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย และมีหลายเชื้อชาติ ครูจะต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่า นักเรียนต้องช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหาาร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกันได้

1.3 ขั้นการทดสอบ (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วครูก็ทำการทดสอบย่อยนักเรียน โดยนักเรียนต่างคนต่างทำ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา สิ่งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบ

1.4 ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้งครูจะมีคะแนนพื้นฐาน (Base Score) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ซึ่งคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐาน (คะแนนต่ำสุดในการทดสอบ) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อยนั้น ๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน

1.5 ขั้นการตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team recognition) โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชยหรือให้ประกาศเกียรติบัตรหรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด โปรดจำไว้ว่า คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับการทดสอบ

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด หมายถึงความสามารถในการนำตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กดด้วยการเขียนคำอ่าน การโยงเส้นให้ตรงกับความหมายของคำ การนำคำมาเติมในช่องว่าง และการนำคำมาแต่งประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด หมายถึง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จากจำนวน 250 คำ ได้มาจำนวน 100 คำ มาทดสอบกับนักเรียนแล้วเขียนสะกดคำผิดมากกว่าร้อยละ 75% ของนักเรียนทั้งหมด

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ของนักเรียนทุกคนได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 ลักษณะการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.6 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
2. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.4 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.5 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.6 ลักษณะการเรียนรู้ที่ดี
 - 2.7 การกำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3 ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.4 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. การเขียนสะกดคำ

- 4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
- 4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
- 4.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ
- 4.4 สาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิด
- 4.5 หลักในการสอนเขียนสะกดคำ
- 4.6 การสอนเขียนสะกดคำ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 วิจัยในประเทศ
 - 5.2 วิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 ลักษณะการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ควรมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดูและการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อนำน้ำใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม

ชนบทธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน ได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียนเล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด

ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	- มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตรฐานและไม่ตรงตามมาตรฐาน

ตารางที่ 2 คำที่เขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คำ

คำที่มักเขียนผิด				
สำเร็จ	เก็ยจคร้าน	เสด็จ	ธุรกิจ	เศรษฐกิจ
ฉาก	มัจฉา	ฤทธิเดช	พาดินชัย	ประโยชน์
อาชญากรรม	ราชสีห์	ผนวช	เกสัชกร	ก้าช
กฎกติกา	กฎหมาย	กฎเกณฑ์	มงกุฏ	ปรากฏ
นาฏศิลป์	กบฏ	วิญจักร	ราชภัฏ	ก้อนอิฐ
รัฐบาล	ประเสีรัฐ	สหรัฐ	อุโบสถ	โอบถ
อิริยาบถ	มโหสถ	สิทธิ	บริสุทธิ	ไจทย์
ศรัทธา	แพทย์	ทายาท	อุทยาน	ปฏิเสถ
อาวุธ	อัยาศัย	โกรธ	อาพาธ	พิพิธภณท์
มัธยม	บรรยากาศ	เทคโนโลยี	วิศวกร	นิราศ
ทศวรรษ	ปราศจาก	ทรยศ	มหัศจรรย์	เศรษฐี
มนุษย์	ทฤษฎี	ราษฎร	โสมณา	อธิษฐาน
สัมผัส	โปลท์	ประพาส	พิสดาร	พลาสติก
กิลเลส	ครุฑ	พัฒนา	วัฒนา	วิวัฒน์
วัฒนธรรม	พัฒนศิลป์	บัณฑิต	ชีอัสตย์	ทุจริต
อนุญาต	บรรพต	ทัศนมาตร	กษัตริย์	หัตถกรรม
สวรรคต	ปฏิบัติ	ธรรมชาติ	ประวัติ	ประพฤติ
สมเกียรติ	พระธาตุ	สมบัติ	สาเหตุ	อุบัติเหตุ
สังเกต	ธนบัตร	มิตร	ตักบาตร	วิจิตร
สารวัตร	บุตร	ปรารถนา	สามารถ	มหาสมุทร

1.5 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 คือ การจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่านักเรียนสำคัญที่สุด ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประโยชน์กับนักเรียนอย่างแท้จริงควรคำนึงถึงความสำคัญดังต่อไปนี้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดการจัดการเรียนรู้โดยมีจุดหมายเพื่อสร้างสติปัญญา พัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ยังต้องมีการพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ ปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจในตนเอง การจัดการเรียนรู้ได้แบ่งออกเป็นช่วงชั้น ซึ่งแต่ละช่วงชั้นมี 3 ปี มีทั้งหมด 4 ช่วงชั้น การจัดการเรียนรู้ควรใช้รูปแบบที่หลากหลาย เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีการเรียนรู้ร่วมกัน เรียนรู้จากธรรมชาติ จากการปฏิบัติจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการเรียนรู้อย่างมีความสุข ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดความภาคภูมิใจและนักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ เป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม นั่นคือมีการบูรณาการสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน ซึ่งสาระการเรียนรู้จะเรียนจากสิ่งที่ใกล้ตัวก่อน เริ่มต้นจากท้องถิ่นของตนเอง ประเทศ ไปถึงสังคมโลก การเรียนรู้แบบองค์รวมเป็นการบูรณาการความรู้ความเข้าใจ และมีความหมายต่อการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการแก้ปัญหาของสังคม นักเรียนจะต้องปรับวัฒนธรรมการเรียนรู้ ให้มีความรับผิดชอบสูง มีวินัยในตนเองโดยครูจะต้องปลูกฝัง และสร้างวินัยในตนเองควบคู่ไปกับวิธีการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดจากการคิดและการปฏิบัติจริงเป็นการเรียนรู้ที่ได้จากประสบการณ์ตรง ผู้เรียนสามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ความคิด ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการปลูกฝังคุณธรรมการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกันทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานที่ดี ซึ่งต้องมีการวางแผนร่วมกัน มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันโดยอาศัยหลักประชาธิปไตย รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองนอกจากนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล รายกลุ่มนักเรียนจะรู้กระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญที่สุด นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพมีการบูรณาการสาระการเรียนรู้กับกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน มีการเรียนรู้

จากสิ่งที่ใกล้ตัวก่อนนักเรียนสามารถเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

1.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ให้ครูใช้พัฒนาคุณภาพของนักเรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมนักเรียนให้เกิดการพัฒนา และการเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทย ได้จัดแบ่งระดับการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติตลอดจนการประเมินภายนอก ซึ่งแต่ละระดับได้มีจุดหมายที่สำคัญแตกต่างกันไป ระดับในชั้นเรียนมีจุดหมายเพื่อมุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์เพียงใด การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย ผู้ใช้ผลการประเมิน คือ ตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ดังนั้นจึงต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและค้นหาเกณฑ์ข้อมูลต่างๆ สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมิน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา ระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินเพื่อตรวจความก้าวหน้าด้าน การเรียนรู้เป็นรายชั้นปี และช่วงชั้นสถานศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้และนำผลการประเมินรายช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น ถ้าไม่ผ่านมาตรฐานการเรียนรู้สถานศึกษาต้องทำการซ่อมและประเมินผลการเรียนรู้ด้วย ส่วนระดับชาติ สถานศึกษาต้องให้นักเรียนทุกคนในแต่ละช่วงชั้น เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนและคุณภาพของสถานศึกษา การจัดการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนที่ผ่านการศึกษาระดับชั้นถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับเอกสารที่ใช้ประกอบการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องทำและใช้เหมือนกันคือ เอกสารแสดงผลการเรียน เอกสารแสดงวุฒิการศึกษาแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับในชั้นเรียนเพื่อทราบความก้าวหน้าของนักเรียนทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ระดับสถานศึกษา เพื่อทราบความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายชั้นปี แล้วนำมาปรับปรุงและพัฒนาพร้อมกับพิจารณาการเลื่อนช่วงชั้น ระดับชาติ สถานศึกษาต้องให้นักเรียน ทุกคนในแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

และคุณภาพของสถานศึกษาและถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ (2543, หน้า 2) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ในโรงเรียนทั้งครูและนักเรียน เช่น การสอนให้นักเรียนค้นคว้า อภิปราย การบรรยาย การอบรม การสาธิต การปฏิบัติงาน การจัดนิทรรศการและการศึกษานอกสถานที่

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 7) กิจกรรมการเรียนรู้ คืองานที่ผู้เรียนทำแล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงเป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนที่ดีควรมีความหลากหลายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2533, หน้า 189) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนในครั้งนั้น ๆ ได้ผลดี หมายถึง การสอนของครูเป็นไปอย่างมีความหมาย นักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

วไลพร คุณทัตย์ (2530, หน้า 19) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์ และการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ และผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 72) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติกรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

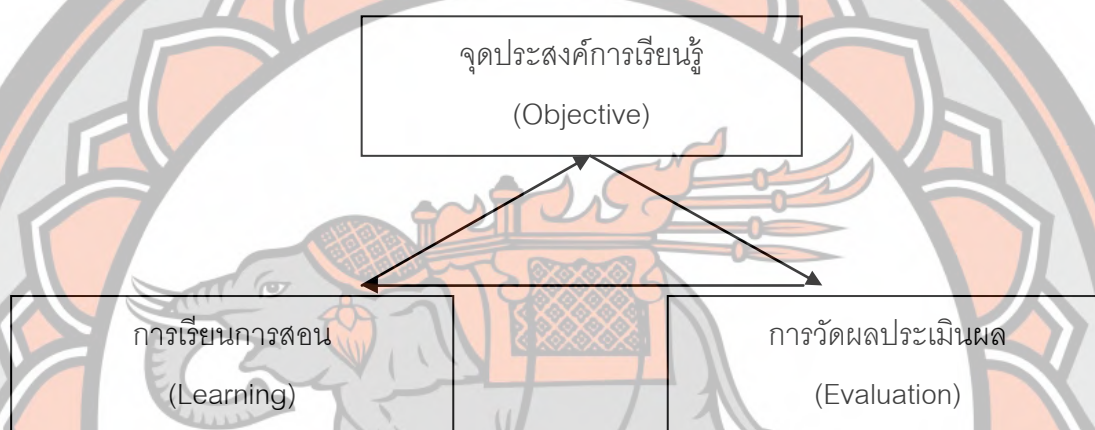
2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มี 3 ส่วนประกอบหลัก ได้แก่

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือ สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือ กระบวนการที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

3. การวัดผลประเมินผล (Evaluation) คือ สิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนว่าเกิดการ เรียนรู้และมีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ มากน้อย เพียงใด

องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดทำแผนการเรียนรู้ดังกล่าว เรียกโดยย่อว่า OLE ซึ่งมีความประสานสัมพันธ์กัน ดังนี้ (บุรุษย์ ศิริมหาสาคร, 2545)

แผนภูมิ 1 แสดงความสัมพันธ์ของจุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียน การสอนและการประเมินผลในแผนการสอน

จากแผนภูมิ OLE จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเป็นลูกโซ่หรือกระบวนการกล่าวคือ มี จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นตัวเริ่มต้น มีการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วย สาระสำคัญ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นตัวกลางนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และ สุดท้ายมีการวัดและประเมินผลเป็นตัวสิ้นสุด เพื่อบ่งชี้ถึงความสำเร็จว่า บรรลุจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่

2.3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

จากแผนภูมิ OLE ขั้นตอนสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ (บุรุษย์ ศิริมหาสาคร, 2545, หน้า 6 - 10)

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ว่าต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างไร ซึ่งจุดประสงค์การเรียนรู้จะได้มาจากจุดประสงค์ในหลักสูตรและจุดประสงค์ของแต่ละ

วิชาการ เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์นั้น จะต้องเขียนให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านและเขียนในเชิงพฤติกรรม ดังนี้ได้แก่

1. พุทธิพิสัย (Cognitive) คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง (Head) หรือความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาหรือในทฤษฎี
2. ทักษะพิสัย (Skill) คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติที่ต้องลงมือทำ (Hand)
3. จิตพิสัย (Affective) คือ จุดประสงค์ที่เน้นคุณธรรมหรือเจตคติ ความรู้สึกในจิตใจ (Heart)

ขั้นที่ 2 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้จุดประสงค์การเรียนรู้บรรลุผล (Instruction)

เมื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว ขั้นต่อไปคือกำหนด สาระสำคัญ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ซึ่งทั้งหมดนี้เรียกว่า การจัดการเรียนการสอน (Learning) โดยจะต้องคิดว่าการเรียนการสอนในแผนนั้น มีจุดเน้นหรือสาระสำคัญอะไร จะสอนเนื้อหาอะไร จะใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบใด จึงจะทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการสอนนั้นมีหลายแบบ จะใช้สื่อการเรียนการสอนอะไรบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่คิดขึ้น

ขั้นที่ 3 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ในขั้นตอนนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. การวัดผล (Measurement) คือการตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ มาตรวจสอบและการจะเลือกใช้เครื่องมือวัดผลแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลที่ได้จากการวัดผลจะเป็นเชิงปริมาณ เช่น เป็นคะแนนหรือเป็นคำร้อยละ ซึ่งยังไม่สามารถตัดสินได้ว่านักเรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไรจนกว่าจะมีการประเมินผล

2. การประเมินผล (Evaluation) คือการตัดสินว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไร เมื่อนำคะแนนที่ตั้งไว้ที่ได้จากการวัดผลมาเทียบกับเกณฑ์

สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างนี้ได้ดังนี้

1. เลือกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้

3. กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้มาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี/รายภาค ที่เลือกไว้ เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา โดยยึดหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ของ ลิน มอริส (Lynn Morris) ที่ว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับเนื้อหา
5. บรรยายจุดหมายปลายทางไม่ใช่วิธีการ
6. สะท้อนถึงระดับต่าง ๆ ของทักษะที่เกิด
7. ใช้คำกริยาที่เป็นรูปธรรมและใช้ข้อค้ประกอบ 3 ส่วน ตามแนวคิดของโรเบิร์ต เมจเจอร์ (Robbert Manger)
8. พฤติกรรม (Overall behavior)
9. สถานการณ์หรือเงื่อนไข (Important Conditions)
10. เกณฑ์ (Criterion)
11. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อ สาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทางตามธรรมชาติวิชา
12. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียด สำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จะเป็นเนื้อหาของมวลเนื้อหาใหม่ที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน
13. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้น ๆ
14. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม
15. เลือกสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ประกอบการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ
16. จัดลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยต้องคำนึงถึงขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย
17. กำหนดการวัดผลและประเมินผล โดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งที่เกิดระหว่างเรียนตามจุดประสงค์ย่อย จุดประสงค์นำทางและเกิดหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการวัดหลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม เช่น ปฏิบัติจริง การทดสอบความรู้ การทำงานกลุ่ม ฯลฯ (ถวัลย์ มาศจรัส, หน้า 2546)

2.4 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จิราภรณ์ บุญประเสริฐและคณะ (2550, หน้า 58) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบันมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย สามารถคิดค้นคว้า แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียนและรักการเรียนรู้ ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีการคิด วิธีการทำ วิธีการแก้ปัญหาและสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรมุ่งหวัง ผู้สอนจึงต้องศึกษาหลักสูตรแล้วจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน คือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าจุดประสงค์การสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด เช่น สอนชั้น ป.3 เรื่องการเย็บกระถางใบตอง 4 มุม มีจุดประสงค์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเย็บกระถางได้สวยงามถูกต้องตามขั้นตอนและรูปแบบที่กำหนด การสอนครั้งนี้มีจุดประสงค์เน้นพฤติกรรมด้านทักษะ ดังนั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ

3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความเหมาะสมของวัย ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษาชอบเรียนบนเล่น ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาท ได้แข่งขัน ได้เล่นเกม ได้ร้องเพลง ได้เต้น ให้ได้แสดงออกตามวัย ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินดีกว่าที่จะนั่งฟังครูพูดอธิบายแต่เพียงอย่างเดียว เช่น การสอนเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทงในชั้น ป.3 ผู้สอนอาจจัดให้ผู้เรียนเกิดความสนุกในการเรียนได้โดยให้นักเรียนส่วนหนึ่งออกมาร้อง อีกส่วนหนึ่งร้องเพลงลอยกระทง ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกและด้วยความสนใจ

4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติและค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีการสอนหรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นประเภททักษะก็ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างมีขั้นตอนจึงจะเกิดทักษะได้ ยกตัวอย่าง การสอนคัดเขียนไทย นักเรียนจะคัดเขียนตัวอักษรไทยได้สวยงามต้องฝึกการคัดบ่อยๆ ตามลำดับขั้นตอนและมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องจนสามารถคัดได้อย่างสวยงามในเวลาที่กำหนดหรือถ้าเป็นเนื้อหาวิชาประเภทแก้ปัญหาก็ต้องให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหาและเปิดโอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหานั้น

5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องไม่สับสนและสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนควรเริ่มจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม ไกลตัวไปใกล้ตัวและส่วนรวมไปส่วนย่อย จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

6. จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอนสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่

6.1 สื่อบุคคลและของจำลอง หมายถึง ผู้สอน ผู้ช่วยสอน วิทยากรพิเศษหรือของจริงต่างๆ เพื่อช่วยในการประกอบการสอน เป็นต้น

6.2 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องฉาย เช่น ภาพยนตร์ แผ่นโปร่งใส สไลด์ फिल्म สคริป

6.3 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องเสียง เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง

6.4 สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ สารสาร รูปภาพ

6.5 วัสดุที่ใช้แสดง เช่น แผนที่ ลูกโลก ของจำลองต่างๆ

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการทำกิจกรรมทั้งนี้เพราะว่าระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้รับผลคือ เกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการและเทคนิควิธีการต่างๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีการหาความรู้ (Learn how to learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้

8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ทำทลายความคิดความสามารถของผู้เรียน ผูกฝนวิธีการแสวงหาความรู้และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน และได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง เช่น จัดกิจกรรมให้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ จากการศึกษาเอกสารนอกสถานที่ จากการเข้าร่วมฟังการอภิปราย การสัมมนา การจัดนิทรรศการ แสดงละคร จัดได้ว่าที่ จัดแข่งขันการแต่งกลอนสด จัดประกวดเรียงความ จัดป้ายนิเทศ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นทั้งกิจกรรมในวิชาที่เรียนและกิจกรรมเสริมประกอบการเรียน ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัดและได้พัฒนาศักยภาพส่วนตัวของผู้เรียนได้ดี

9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ในการสอนแต่ละเนื้อหาและแต่ละครั้ง ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีเดียวกันตลอด ควรคิดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เลือกใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้เรียนได้คิดคำนวณ ได้แก้ปัญหา ได้ทดลอง ได้สืบเสาะหาความรู้ ดังนั้นผู้สอนอาจเลือกใช้วิธีการสอนแบบทดลอง แบบวิทยาศาสตร์ แบบแก้ปัญหาหรือแบบสืบสวน สอบสวนตามความเหมาะสม เป็นการเปลี่ยนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายโดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ผู้เรียนก็จะเรียนด้วยความกระตือรือร้นและเกิดการเรียนรู้ได้ดี

10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนานและเป็นกันเอง เพราะทำให้

ผู้เรียน เรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน บรรยากาศจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอนเป็นสำคัญ ถ้าผู้สอนเข้มงวด เค่งขี้มดและ เค่งเครียด บรรยากาศจะตึงเครียดทำให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจในการเรียน แต่ถ้าผู้สอน เข้าใจผู้เรียน ให้ความเมตตา มีบุคลิกภาพที่ร่าเริงแจ่มใส ไม่เข้มงวด ดุดัน ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการ ซักถามปัญหาและปรึกษาหารือกันระหว่างทำกิจกรรม โดยไม่ห่วงวายสับสน มีวินัยในตนเองก็จะ เป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมได้ดี

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลไปปรับปรุงแก้ไขใช้ในครั้งต่อไป ในการวัดผลควรมี ทั้งการวัดผลระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมและภายหลังการทำกิจกรรม โดยครูอาจใช้วิธีสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานหรือทดสอบ เมื่อวัดผลแล้วพบว่ากิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ก็สามารนำไปใช้ได้ต่อ แต่ถ้าผู้เรียนพบปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรได้วิเคราะห์หา สาเหตุแล้วแก้ไขให้ตรงจุด กิจกรรมนั้นอาจยากเกินความสามารถของเด็ก สถานการณ์ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย หรือผู้เรียนยังขาดประสบการณ์พื้นฐานก็จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ ดีขึ้น

2.5 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

หลักการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนากิจกรรมการ เรียนรู้ไว้ดังนี้ (ทัศนีย์ มโนสมุทร, 2546, หน้า 243)

- 1 รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยา
- 2 เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้ได้ต้องมีทฤษฎีเพื่อทดสอบ ทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในลักษณะของการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมา ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
- 3 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอาจพัฒนาให้นำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือใช้ เฉพาะวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
- 4 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้เป็นหลักจะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ใช้เป็น หลักการพิจารณาเลือกใช้รูปแบบ นั่นคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ตรงกับ จุดมุ่งหมายหลักก็จะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม แต่อาจมีผลของรูปแบบน้อยลงให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างค่อยเป็นค่อย ไป โดยกำหนดประเด็นคำถามนำให้คิดหาคำตอบเป็นลำดับเรื่อยไปจนผู้เรียนสามารถหาคำตอบ ได้ หลังจากนั้นในปัญหาต่อๆ ไปผู้สอนจึงค่อยๆ ลดประเด็นคำถามลงจนสุดท้ายเมื่อเห็นว่าผู้เรียน มีทักษะในการแก้ปัญหาเพียงพอแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องให้ประเด็นคำถามขึ้นมาก็ได้ (ทัศนีย์ มโนสมุทร, 2546, หน้า 253)

จากที่กล่าวมาข้างต้นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ การจัดให้เรียนรู้กระบวนการแก้โจทย์ปัญหาตามลำดับขั้นตอนนั้น เมื่อผู้เรียนเข้าในกระบวนการพัฒนาให้มีทักษะ ผู้สอนควรเน้นการฝึกการวิเคราะห์แนวความคิดอย่างหลากหลายในชั้นวางแผนแก้ปัญหาให้มาก เพราะเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญและยากสำหรับผู้เรียน

2.6 ลักษณะกระบวนการและการเรียนรู้ที่ดี

กระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจิตใจและความรู้สึก (affective process) ของผู้เรียนอีกด้วย หากสิ่งที่คุณเรียนมีความสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน เพลิดเพลินหรือท้าทาย ความคิดสติปัญญา ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวไม่เบื่อหน่ายโอกาสที่ผู้เรียนและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะมีมากขึ้น (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, หน้า 55)

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาหรือกระบวนการทางสมอง (a cognitive process) ซึ่งบุคคลใช้ในการสร้างความเข้าใจ หรือการสร้างความหมายของสิ่งต่าง ๆ ให้แก่ตนเอง ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการของการจัดกระทำ (acting on) ต่อข้อมูลและประสบการณ์ที่มีเพื่อรับข้อมูล (taking in) ต่อข้อมูลหรือประสบการณ์เท่านั้น
2. การเรียนรู้เป็นงานเฉพาะตนหรือเป็นประสบการณ์ส่วนตัว (personal experience) ที่ไม่มีผู้ใดเรียนรู้หรือทำแทนกันได้
3. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม (a social process) เนื่องจากบุคคลอยู่ในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อคน การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจึงสามารถกระตุ้นการเรียนรู้และขอบเขตของความรู้ด้วย
4. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ทั้งจากการคิดและการกระทำ รวมทั้งการแก้ปัญหาและการศึกษาวิจัยต่าง ๆ
5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ตื่นเต้นสนุก (active and enjoyable) ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผูกพันเกิดความใฝ่รู้ การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่นำมาซึ่งความสนุกสนาน หรือท้าทายให้ “ผู้เรียนรู้เพื่ออยาก”
6. การเรียนรู้อาศัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (nurturing environment) สภาพแวดล้อมที่ดีสามารถเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่ดี
7. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ (any time and any place) ทั้งในโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน

8. การเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลง (change) กล่าวคือ การเรียนรู้จะส่งผลต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางด้านเจตคติ ความรู้สึก ความคิดและการกระทำ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

9. การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต (lifelong process) บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อการพัฒนาชีวิตและจิตใจของตนเอง การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นกระบวนการที่ยั่งยืน ช่วยให้คุณและสังคมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นถ้าผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่ดีเกิดขึ้น กล่าวคือ มีขั้นตอนและวิธีการในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนและสาระการเรียนรู้ก็จะช่วยให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดี คือ เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติ

2.7 การกำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจหากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533, หน้า494)

2.5.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องคือ ประสิทธิภาพประกอบด้วยพฤติกรรมหลาย ๆ พฤติกรรม (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่มและรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้ประเมินพฤติกรรมผลลัพธ์คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอนหลังเรียน

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 , 85/85 , หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ 75/75

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 494 - 495)

2.5.3 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสำคัญมาก เพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2535, หน้า 129 -139) ได้กำหนดเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. แบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการทดสอบกับนักเรียน 1 คน โดยใช้กับเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวจะได้ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่เมื่อปรับปรุงแล้วคะแนนจะสูงมากขึ้น ก่อนนำไปทดลองแบบกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2. แบบกลุ่มย่อย (1 : 10) เป็นการทดลองกับนักเรียน 6 – 10 คน (คละนักเรียนที่เก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นอีกโดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ 10 เปอร์เซ็นต์ นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

3. ภาคสนาม (1 : 100) เป็นการทดลองกับนักเรียนทั้งชั้น 40 -100 คน ทำการหาค่าประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไข ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นั่นคือ E_1/E_2 ที่จะมีค่าประมาณ 80/80 หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5 ก็ให้ยอมรับได้ หากแตกต่างกันมาก ผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่โดยยึดสภาพความเป็นจริงตามเกณฑ์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2545, หน้า 101-102) ได้กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ และกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่มีค่าเป็น E_1/E_2 โดยมีการคำนวณจากสูตร ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียนคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียนคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้สร้างขึ้นนั้น กำหนดไว้ 3 ระดับคือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ค่าเป็น 2.5% ขึ้นไป

2. เท่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ แต่ไม่เกิน 2.5% ขึ้นไป

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวถึงการพัฒนากิจกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของสิ่งพัฒนาเพื่อจะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป การหาประสิทธิภาพนิยมใช้เกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีวิธีการ 2 แนวทางดังนี้

1. พิจารณาจากผู้เรียนจำนวนมาก (ร้อยละ 80) สามารถระบุผลในระดับสูง (ร้อยละ 80) ในกรณีนี้เป็นนวัตกรรมสั้น ๆ ใช้เวลาน้อย เนื้อหาที่สอนมีเรื่องเดียว เช่น การสอน 1 บท ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง เป็นต้น เกณฑ์ 80/80 หมายถึง มีจำนวนผู้เรียนไม่ต่ำกว่า 80% ของผู้เรียนที่กำหนดคะแนนได้ไม่ต่ำกว่า 80% ของคะแนนเต็ม

2. พิจารณาผลระหว่างดำเนินการพิจารณาและเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (เช่นร้อยละ 80) ในกรณีที่ใช้การสอนหลายครั้ง มีเนื้อหาสาระมาก เช่น สอน 3 บทขึ้นไป มีการวัดผลระหว่างเรียน (Formative) หลายครั้ง เกณฑ์ 80/80 มีความหมายว่า 80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม E_2 ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ย เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูง จึงจะชี้ถึงประสิทธิภาพได้ กรณีนี้ใช้ร้อยละ 80 ดังนี้

80 ตัวแรก ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนเต็มที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือ ระหว่างเรียน หรือระหว่างการทดสอบ) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม เกิดจากการนำคะแนนมาจากการวัดโดยรวมเมื่อสิ้นสุดการสอนหรือสิ้นสุดการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

สรุปได้ว่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุดโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบหรือทำหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และผู้เรียนและสามารถนำกระบวนการไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 182) สรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกกลุ่มจะมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการ

สอนเพื่อช่วยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

ดวงกมล สิงเพ็ง (2553, หน้า 185) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกันในการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิด และการแก้ปัญหา

ทิตินา แซมมณี (2554, หน้า 98) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 4 - 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2542, หน้า 2 - 3) สรุปว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน มีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายส่งผลให้เกิดความพอใจ อันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มแบบร่วมมือ

ศุภวรรณ เล็กวิไล (2544) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 4 - 5 คน โดยสมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ร่วมกันในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีเป้าหมายและมีโอกาสได้รับรางวัลของความสำเร็จร่วมกัน วิธีการแบบนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการปฏิบัติงานร่วมกันในเชิงบวก มีปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากัน ได้มีโอกาสรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ได้พัฒนาทักษะทางสังคมและได้ใช้ในกระบวนการกลุ่มในการทำงานเพื่อสร้างความรู้ให้กับตนเอง

สลาวิน (Slavin, 1978 หน้า 13) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน การทดสอบผลการเรียนของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคล โดยในการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบแต่เวลาของกลุ่มร่วมกันโดยที่จะสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกันนั้น คือการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีสมาชิกกลุ่มที่มีความรู้ ความสามารถ ที่แตกต่างกันประมาณ 3 - 6 คน สมาชิกกลุ่มจะมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนเองและงานส่วนรวมของกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิตินา แชมมณี (2553, หน้า 99) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายว่าเป็นการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานแล้วบอกให้ผู้เรียนช่วยกันเท่านั้น การเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญเท่ากันหมด และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และจะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face – to – face promotive interaction) การที่สมาชิกมีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันสมาชิกมีความหวังใจไว้วางใจกัน ร่วมกันปรึกษาหารือวางแผนการทำงาน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย
3. ความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเป้าหมายคือความสำเร็จของกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และผลงานจะต้องมีการตรวจสอบทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ครูจึงต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่มและให้คำแนะนำ
4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small – group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลายสถานการณ์ เช่น ทักษะทางสังคม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และทักษะการแก้ไขปัญหาขัดแย้งกัน
5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กลุ่ม ครอบคลุมการวิเคราะห์ วิธีการทำงานกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกของกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม ผู้ทำการวิเคราะห์อาจเป็นครู หรือทั้งสองฝ่าย

องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่ได้หมายถึงการจัดให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเท่านั้น สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยกัน และกันในการที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ครบทั้ง 5 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3 ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 3 ประเภท คือ

3.3.1 กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning Groups) กลุ่มประเภทนี้ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหลายชั่วโมง

3.3.2 กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning Groups) กลุ่มประเภทนี้ครูจัดการเรียนการสอนเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติ

3.3.3 กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative Base Groups) กลุ่มประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้การสอนที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน การเรียนรู้ร่วมกันมานานเกิดเป็นทักษะที่ชำนาญจึงมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น และใช้รูปแบบนี้ทำงานเป็นประจำ

3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, หน้า 46-48) ได้กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนควรจัดระเบียบขั้นตอนการทำงานหรือฝึกให้ผู้เรียนดำเนินงานอย่างเป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรมีการวางแผนจัดการเรียนรู้ดังนี้
 - 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียน ทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการ
 - 1.2 กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดไม่เกิน 3 - 6 คน
 - 1.3 กำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม หมายถึง การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มประกอบด้วยสมาชิก ให้ความสำคัญและความรู้
 - 1.4 กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน เพื่อช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง
 - 1.5 จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงาน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน
 - 1.6 จัดสาระ วัสดุหรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ
2. ด้านการสอน ผู้สอนควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ดังนี้

2.1 อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม

2.2 อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าผลสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน

2.3 อธิบายถึงความสำคัญของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ครูควรอธิบายเกี่ยวกับกฎระเบียบ

2.4 อธิบายถึงวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

2.5 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย

2.6 ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง ผู้สอนต้องชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้ว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมใดบ้าง

3. ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม ผู้สอนควรดำเนินการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม

3.1 ดูแลให้สมาชิกมีการปรึกษาหารือกัน

3.2 สังเกตการณ์ทำงานร่วมกันของกลุ่ม

3.3 เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม

3.4 สรุปการเรียนรู้ผู้สอนควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้จากกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนขึ้น

4. ด้านการประเมินผล และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนควรปฏิบัติดังนี้

4.1 การประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพโดยใช้วิธีที่หลากหลายและให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล

4.2 การวิเคราะห์กระบวนการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้สอนควรจัดเวลาให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์การทำงานและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องของกลุ่มจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน ยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนความภาคภูมิใจในตนเอง

3.5 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544, หน้า 16 – 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน

2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสพูดแสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์ ตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน และทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะให้มีทักษะในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือได้ ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, หน้า 27 – 30) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ สรุปได้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน แล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น

2. นักเรียนทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียน ได้รับความเอาใจใส่และความสนใจมากยิ่งขึ้น

4. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย

5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตน มีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกฝนทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอย่างแท้จริง

7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นจะต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น

8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากคำตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

กรมวิชาการ (2543, หน้า 45 – 46) กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คน มีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
 2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
 3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งเกิดความภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
 4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิดเห็นนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาคิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ
 5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน
 6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น
- บทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้
1. จัดกลุ่มผู้เรียนที่ความสามารถให้สามารถร่วมงานกันได้ดีควรมีการแบ่งกลุ่มไว้ล่วงหน้า ผู้ที่อยู่กลุ่มเดียวกันจะเป็นกลุ่มที่เรียนรู้ร่วมกันเป็นระยะเวลาประมาณ 6 สัปดาห์
 2. ปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกันปฏิบัติตามกติกาของการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เช่น มี การช่วยเหลือกัน ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบในภาระหรือหน้าที่ของตน สมาชิกทุกคนมีบทบาทเท่าเทียมกัน สมาชิกทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง
 3. สร้างความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน ครูผู้สอนจะต้องรู้จักจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและเสริมทักษะการคิดให้แก่ผู้เรียนโดยใช้แหล่งข้อมูลและมีการสอนให้สมาชิกทุกคนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เป็นไปตามขั้นตอนของเทคนิคต่าง ๆ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด มีการเตรียมแบบฝึกหัด วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมอย่างครบถ้วน

5. สร้างกฎกติกาเป็นข้อตกลงสำหรับสมาชิกของกลุ่ม สร้างกฎของห้องเรียน ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนบางคนที่มีปัญหา

6. ช่วยเหลือผู้เรียนบางคนที่มีปัญหา ให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม สร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้เรียน เสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นโดยใช้เหตุผลซึ่งเป็นหลักสำคัญของวิถีประชาธิปไตย ผู้สอนควรได้เผยแพร่ข้อเขียนและผลงานของผู้เรียนให้เป็นที่ปรากฏในสังคมตามความเหมาะสม บทบาทของนักเรียน

1. นักเรียนต้องไว้วางใจซึ่งกันและกันและพัฒนาทักษะการสื่อสารความหมายของตนได้ดี

2. ในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรม สมาชิกของกลุ่มคนหนึ่งจะทำหน้าที่ประสานงาน คนที่ได้รับหน้าที่เลขานุการกลุ่ม ส่วนสมาชิกที่เหลือทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมทีม สมาชิกแต่ละคนจะต้องได้รับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ ทุกคนในกลุ่มต้องเข้าใจเรื่องที่กำลังเรียน และสามารถตอบคำถามได้เหมือนกันทุกคน จะไม่มีสมาชิกคนใดในกลุ่มถูกทอดทิ้ง ผู้ประสานงานกลุ่มต้องกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่ม

3. นักเรียนควรให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทุกคน สมาชิกในกลุ่มอาจวิจารณ์ความคิดเห็นของเพื่อนได้ แต่จะไม่วิจารณ์ตัวบุคคล และควรเป็นไปเพื่อความชัดเจนในความคิดเห็น

4. นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อน ๆ ในกลุ่มนักเรียนจะร่วมกันทำกิจกรรม การกำหนดเป้าหมายของกลุ่มและแลกเปลี่ยนความรู้ อุปกรณ์ การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน การดูแลให้ทุกคนได้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และการช่วยเหลือกันควบคุมเวลาในการทำงาน

4. การเขียนสะกดคำ

4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นิธิพงษ์ ซอสน์เทียะ (2537, หน้า 77) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง การกำหนดตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง โดยใช้เกณฑ์การเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นตัวหนังสือ และทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ

ปิยนวด น่วมทอง (2543, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่า หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมาย และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อให้ความสามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน อ่านออกเสียงคำนั้นได้อย่างถูกต้องชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้รวดเร็วถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเขียนคำที่มีการจัดเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ให้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โดยมีความหมายที่ชัดเจนและถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้เข้าใจตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน

วีรศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (2540, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่า หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมายที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

พรสวรรค์ คำบุญ (2534, หน้า 11) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ทางหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 บัญญัติไว้

อดุลย์ บุญปลื้ม (2539, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่า หมายถึง วิธีการเรียงลำดับพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ภายในคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้อง รู้หลักการ เกณฑ์ในการเขียน และสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ความหมายของการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

จินตนา ชูเชิด (2537, หน้า 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำนับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมากกว่าที่ครูสอนภาษาไทยทุกคน ควรฝึกให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ ถ้านักเรียนอ่านไม่ออกเขียนได้ถูกต้อง นักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิติพงษ์ หอสันเทียะ (2537, หน้า 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดก็เหมือนการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไป ประสิทธิภาพของการเขียนคำก็ลดลง ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะพิจารณากำหนดหรือตัดสินระดับคุณภาพการศึกษาของบุคคล จากอัตราความถูกต้องในการเขียนและสะกดคำ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก เพราะช่วยให้เด็กอ่านและเขียนได้ถูกต้อง ครูไม่ควรละทิ้งการสอนแบบสะกดคำ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียน เด็กจึงจำเป็นต้องเรียนรู้คำที่มีมาตรฐานการเขียนเบื้องต้นและฝึกให้เขียนให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียน

มะลิ อัจฉริยะ (2540, หน้า 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้สื่อสารกันไม่ตรงความหมาย ดังนั้นครูจึงเป็นต้องรู้จักหลักการเขียนสะกดคำเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

วรรณิ โสมประยูร (2544, หน้า 140 – 141) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด โดยสรุปว่า

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ตามความประสงค์ของมนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราวทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้สึกถึงความสามารถของผู้เขียน
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้

9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง การแสดงความรู้สึกและแนวความคิด

10. เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่ครูผู้ฝึกสอนต้องฝึกฝนให้กับนักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นออกเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถทำให้ผู้อ่านสื่อความหมายได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งแสดงถึงความเป็นผู้มีคุณภาพทางการศึกษา

4.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดจากผู้เขียนไปยังผู้อ่านให้เกิดความเข้าใจความหมาย ดังนั้นการเขียนสะกดคำจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เขียนเป็นประการสำคัญ ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีองค์ประกอบด้านอื่น ๆ มามีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดการเขียนสะกดคำที่ดี

สุริพร แยมฉาย (2536, หน้า 10 – 11) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำ เป็นการถ่ายทอดสารจากผู้เขียนไปยังผู้อ่านให้เข้าใจความหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้อวัยวะที่ช่วยในการเขียนเช่นกัน ได้แก่ ความคล่องแคล่วในการใช้มือเขียนตัวอักษร การใช้ความสามารถในการอ่าน สติปัญญา ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การประสม

จากองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำดังกล่าว จะเห็นได้ว่าความสามารถในการอ่าน สติปัญญา เจตคติ นับเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำเช่นกัน

4.4 สาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิด

ในปัจจุบันจะพบว่านักเรียนมีการเขียนสะกดคำผิดพลาดอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีสาเหตุต่าง ๆ หลายประการดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2535, หน้า 23) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่า การละเลยไม่ตระหนักในความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ขาดการสังเกตจนทำให้ใช้แนวเขียนผิด ซึ่งการสังเกตจะช่วยให้สรุปหลักเกณฑ์ในการสะกดคำให้ถูกต้องได้

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529, หน้า 30 – 35) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำผิดเกิดจากการออกเสียงผิด ไม่รู้หลักการใช้ภาษา มีประสบการณ์ใช้ภาษาที่ผิดพลาด โดยไม่ได้รับการแก้ไขและภาษาไทยมีคำพ้องเสียงมาก ทำให้เกิดความสับสน

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2532, หน้า 48) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่าเกิดจากผู้เขียนไม่รู้จักสังเกต พื้นฐานการเขียนไม่ดีพอ ขาดความเอาใจใส่ในการเขียน ขาดการฝึกฝน และสืบเนื่องมาจากการพูดผิด จนกลายเป็นความเคยชินในการนำมาเขียน

สุชาดา ซาทอง (2534, หน้า 48) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่าการใช้การันต์ผิด โดยเฉพาะการใช้พยัญชนะต้นผิด ลักษณะผิดพลาดดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนออกเสียงพยัญชนะบางตัวไม่ชัดเจน และแยกเสียงพยัญชนะบางตัวไม่ถูก เช่น ร ออกเสียง ล โดยเฉพาะคำควบกล้ำ ก็เป็นสาเหตุให้เกิดการเขียนผิด

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2539, หน้า 103 – 104) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่า คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดจะเป็นคำที่นักเรียนมักสะกดผิด การใช้แนวเขียนผิด ใช้คำผิดความหมาย เช่น คำพ้องเสียง การออกเสียงผิดจนติดปากแล้วนำมาเขียน การประวิสรรชนีย์ผิด คำที่ใช้ไม่หันอากาศ คำที่ใช้การันต์ คำที่ใช้สระโอะไม่ม้วนหรือไม่มลาย ไม่รู้หลักเกณฑ์การใช้ ศ, ช, ส การใช้ น, ณ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

วรรณิ โสมประยูร (2544, หน้า 157 – 159) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่านักเรียนเห็นแบบอย่างการสะกดคำผิดเสมอ อีกทั้งยังไม่รู้ความหมายของคำ คำนั้น โดยเฉพาะคำไทยมีคำพ้องเสียงทำให้เกิดความสับสน ไม่เข้าใจในหลักภาษาที่ถูกต้อง การฟังและการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถช่วยถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษออกเป็นภาษาเขียนของภาษาไทยที่ถูกต้องได้

เอกฉัท จารุเมธีชน (2537, หน้า 233 – 236) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่า ใช้พยัญชนะตัวสะกดผิด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่พยัญชนะต้น เขียนผิดหรือพูดผิด ผิดที่ ร ล และผิดที่การใช้วรรณยุกต์

จากสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดดังกล่าว เกิดจากการที่ผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาที่ไม่ดีพอ ตลอดจนขาดความระมัดระวังในการเรียนการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ตามความหมายของคำนั้น ๆ จนเกิดความเคยชินในการเขียนสะกดคำ

4.5 หลักในการสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อน เด็กจะมีทักษะการเขียนได้ จำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้การฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา ครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนและตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนตามลำดับขั้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามลำดับวุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อสร้างความสนใจ

ของเด็กให้เกิดความตั้งใจในการเรียนและพยายามฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ได้มีนักการศึกษาได้เสนอแนะแนวทางในการสอนเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2535, หน้า ๗) กล่าวถึง ขั้นตอนการสอนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกสะกดคำให้คล่องโดยให้รูปคำ แล้วสะกดคำปากเปล่าเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เช่น ดูคำว่า มาก แล้วให้สะกดคำปากเปล่าว่า มอ – ออ – กอ – มาก

ขั้นตอนที่ 2 สังเกตการณ์วางพยัญชนะ สระ ของคำแล้วฝึกสะกด

ขั้นตอนที่ 3 สอนความหมายของคำโดยใช้ภาพหรือท่าทางประกอบ

ขั้นตอนที่ 4 นำคำที่สะกดแล้วมาอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ให้ใช้การสะกดคำช่วยโดยให้คัดคำหรือเขียนตามคำบอกจนได้

ขั้นตอนที่ 5 นำคำที่อ่านได้แล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นการอ่านการเขียนบ่อย ๆ

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2533, หน้า 156 – 157) ได้เสนอแนะแนวทางในการสอนเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนสะกดคำยากว่า เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักเขียนตัวการันต์ได้ถูกต้อง

2. การสอนต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ

3. การสอนสะกดคำยากควรทำบ่อย ๆ เพื่อทดสอบการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยครูอาจใช้เวลาว่างในตอนต้นชั่วโมงหรือตอนท้ายชั่วโมงในวิชาภาษาไทยประมาณ 4 นาที เขียนคำยากและนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องนี้ ควรให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

4. ควรให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ บ้าง เป็นข้อความบ้าง ในคำที่นักเรียนสะกดผิดอยู่เสมอ ควรให้นักเรียนรู้จักสังเกตรูปคำ และรู้จักหลักเกณฑ์การเขียนด้วย

5. ควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ ซึ่งก่อนอื่นครูควรสอนวิธีใช้พจนานุกรมที่ถูกต้องด้วย

6. การสอนเขียนสะกดคำยาก มีกิจกรรมเสนอแนะให้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน ดังนี้

6.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มหรือแถว แล้วจัดให้มีการแข่งขันสะกดคำขึ้นบนกระดานดำ หรือแบ่งกลุ่มรวบรวมคำยากก็ได้

6.2 ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด โดยรวบรวมเป็นหมู่

6.3 ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำยาก แล้วตรวจด้วยบัตรคำหรือพจนานุกรม

6.4 ครูเขียนคำยากลงบนกระดานดำ มีทั้งคำที่เขียนถูกและเขียนผิดแล้วให้นักเรียนแก้ไขให้ถูกต้อง

6.5 ครูแบ่งประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มีทั้งยาก มีทั้งคำที่ถูกต้องและคำที่ผิดบนกระดานแล้วให้นักเรียนแก้คำผิดให้ถูกต้อง

6.6 ครูกำหนดพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ชุดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนแต่งคำศัพท์โดยใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่กำหนดให้

6.7 หลังจากทีครูสอนภาษาไทยในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ทำเป็นบัญชีคำศัพท์ไว้ในเรื่องนั้น ๆ

6.8 ครูให้นักเรียนเขียนรายงานโดยรวบรวมคำที่มักจะสะกดผิด

6.9 ครูนำหลักเกณฑ์การเขียนสะกดคำ มาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่าย

6.10 ครูและนักเรียนช่วยกันรวบรวมคำที่มักจะสะกดผิดเข้าเป็นหมวดหมู่นำมาแต่งประโยคเป็นคำประพันธ์สั้น ๆ เพื่อสะดวกในการจำ

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรษ์ (2538, หน้า 120 – 121) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำ โดยสรุปได้ดังนี้

1. ทำบัญชีคำยากแจกให้นักเรียนได้ศึกษา แต่ละสัปดาห์นำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ แล้วให้ตรวจคำตอบเองหรือแลกเปลี่ยนตรวจก็ได้

2. ให้นักเรียนแต่งประโยค ซึ่งประกอบด้วยคำที่มักสะกดผิดแล้วให้นักเรียนบอกให้เพื่อนเขียนตาม จากนั้นก็บอกคำเฉลยที่ถูกต้องด้วย

3. แบ่งหมวดหมู่นักเรียนแข่งขันเขียนผิด หรือข้อความยาก ๆ

4. แจกบัญชีคำที่เขียนถูกและผิดปนกัน แล้วให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายถูก ผิด หน้าคำนั้น ๆ

5. นำคำยากมาแต่งเป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายหน้าคำตอบที่ถูกต้อง

6. กำหนดให้นักเรียนทำบัญชีคำยากเรียงตามลำดับตัวอักษร

7. แจกข้อความสั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยคำยากที่เขียนและสะกดถูกและผิดปนกันโดยให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิดแล้วแก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าไม่แน่ใจให้เปิดตรวจดูในพจนานุกรม

สุภาวณี ไชยชาญ (2530, หน้า 35) ได้แนะแนวทางในการสอนเขียนสะกดคำ สรุปไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำนั้นอย่างถูกต้อง

2. ให้นักเรียนเห็นคำที่จะเขียนสะกดคำอยู่เป็นประจำ
3. ให้นักเรียนรู้จักการแยกพยางค์ของคำที่จะเขียนสะกดคำ
4. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์
5. ให้นักเรียนทบทวนการเขียนสะกดคำนั้น ๆ อยู่เสมอ
6. ให้เลือกวิธีการสอนการเขียนสะกดคำให้เหมาะสมกับความสามารถ และระดับวุฒิภาวะของนักเรียน

จากแนวคิดการสอนเขียนสะกดคำของนักการศึกษาทุกท่านดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ก่อนทำการสอนต้องชี้แจงจุดมุ่งหมายของการสะกดคำ ให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยต้องเริ่มการสอนเป็นคำก่อนที่จะเป็นประโยค ให้เข้าใจความหมายของคำที่จะเรียน ซึ่งจะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจนจะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักคำนั้น ๆ ได้ อย่างแม่นยำทั้งในรูปคำและการออกเสียง ฝึกการใช้พจนานุกรมและมีการทบทวนอยู่เสมอ ทุกครั้งในการฝึกการเขียนสะกดคำ ครูจำเป็นต้องเลือกวิธีการเขียนสะกดคำให้เหมาะสมกับความสามารถและระดับวุฒิภาวะของนักเรียนซึ่งจะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

4.6 การสอนเขียนสะกดคำ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 133) กล่าวถึงการอ่านและการเขียนไทย ในระดับการเรียนรู้ระดับขั้นพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านและการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำ ในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องหลักเกณฑ์ของภาษาไทย อันได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางค์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น

ทรง จิตประสาธ (2529, หน้า 114 – 116) กล่าวว่า ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. คำที่จะนำมาสอนสะกดคำ ควรเป็นคำที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน และเป็นคำที่ใช้บ่อย ๆ จะต้องให้ออกเสียงการอ่านและพูดให้ชัดเจน
2. ครูให้นักเรียนมีสมุดจดคำต่าง ๆ ที่มีความหมายลงในสมุด
3. การสอนสะกดคำ ควรให้นักเรียนหัดเขียนคำตามคำบอก และต้องช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคล
4. การสอนสะกดคำที่จะให้ผลดี ครูควรให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและให้เห็นคำนั้นอย่างชัดเจนและรู้ความหมายของคำ สามารถใช้คำนั้นได้ในการแต่งประโยค และให้นักเรียนหัดเขียน และทบทวนการเขียน การอ่าน การพูดคำนั้นอยู่เสมอ

5. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและคำที่ใช้บ่อย ๆ ในชีวิตประจำวันและให้นักเรียนเข้าใจ ความหมายและสนใจในตัวเหล่านั้น

6. ช่วยเหลือนักเรียนเรียนอ่อน โดยเฉพาะนักเรียนที่อ่านพยัญชนะ และสระไม่ได้ ครูควร เอาใจใส่กับนักเรียนเหล่านี้ ทุกครั้งที่สอนสะกดคำใหม่ครูควรต้องทบทวนคำเก่าเสียก่อน

7. ครูตรวจสอบคือนักเรียนจดคำใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเขียน สะกดคำ

8. ให้นักเรียนทำสถิติแสดงความก้าวหน้าในการสะกดคำของตนเองไว้ทุกครั้ง จากเหตุผลดังกล่าว สรุปได้ว่าการสอนสะกดคำต้องเริ่มวางพื้นฐานที่ดีจากระดับชั้น ประถมศึกษา โดยครูผู้สอนต้องศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอน ตลอดจนอุปกรณ์ ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้สอนให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน และเป็นองค์ประกอบที่ช่วย ให้การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 วิจัยในประเทศ

บุญโถม ทองผา (2547 หน้า 125-126) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ ประสพผลสำเร็จเป็นทีม (STAD) โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประสพ ผลสำเร็จเป็นทีม และเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โรงเรียนบ้าน ดำมพร้าว จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 33 คน จำนวน 8 แผน ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ ประสพผลสำเร็จเป็นทีมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.26/80.96 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.71

รัชพร มั่นหมาย (2547 หน้า 103-104) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้าน ทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านกระบวนการกลุ่ม แบบประสพผลสำเร็จเป็นทีม (STAD) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้าน ทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการกลุ่ม แบบประสพผลสำเร็จเป็นทีม (STAD) มีประสิทธิภาพ 91.87/88.27 หมายความว่านักเรียนทุกคน สามารถทำกิจกรรมระหว่างเรียนได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 91.87 และสามารถทำแบบทดสอบหลัง เรียนได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 88.27 แผนการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพสูงกว่าภาษาไทยของ

นักเรียนกลุ่มเก่ง เฉลี่ยร้อยละ 92.64 นักเรียนกลุ่มปานกลาง เฉลี่ยร้อยละ 91.04 และนักเรียนกลุ่มอ่อน เฉลี่ยร้อยละ 91.62 แสดงว่า แผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านกระบวนการกลุ่มแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (STAD) มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ดีขึ้น

มยุรี ศรีคะณย์ (2547 หน้า 141-153) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง รามเกียรติ์และคำราชาศัพท์ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองจันทร์ อำเภोजันทร์ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มีความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจต่อวิธีเรียนแบบกลุ่มร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธันวดี ธรรมชน (2548 หน้า 71-72) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนภูมิความคิด พบว่า การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนภูมิความคิด ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 93.52 / 85.48 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.65

อนงค์ กัณทวี (2549 หน้า 51) ได้ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์ ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์ จำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการสอน 10 ชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 วิจัยต่างประเทศ

มีกินส์ (Meekins. 1987 หน้า 421) ได้วิจัยผลของการใช้เทคนิคการเรียนเป็นทีมแบบ STAD ที่มีผลต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการยอมรับทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียน จำนวน 55 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน พบว่า

นักเรียนได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ออร์แลนโด (Orlando, 1991 : 2382 – A) ได้วิจัยการเรียนแบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนิสิตใหม่วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยชุมชนโดยเลือกศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน STAD กับนิสิต จำนวน 132 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเรียนกับผู้สอน 4 คน ด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เกรก แอล พีค (Greg L, Peck 1991 : 2020) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD เรื่องสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการสะกดคำต่างกัน ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ ตัวแปรในการศึกษา ได้แก่ระดับความสามารถในการสะกดคำ และรูปแบบการจัดกลุ่มในการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 จำนวน 6 ห้องเรียน กลุ่มทดลองใช้การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันในการสอนสะกดคำ 3 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 68 คน แบ่งระดับความสามารถนักเรียนเป็น 3 ระดับ คือ ผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลาง และต่ำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนสะกดคำโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ STAD มีผลสัมฤทธิ์การสะกดคำสูงเท่ากันเมื่อใช้การเรียนสะกดคำเป็นกลุ่ม นักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์สูง กลาง ต่ำ มีผลสัมฤทธิ์การสะกดคำดีขึ้นเมื่อใช้วิธีการเรียนสะกดคำเป็นกลุ่ม และนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำมีผลสัมฤทธิ์การสะกดคำต่างจากนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Ali (2008, pp.62-77 อ้างอิงใน จันทรแรม กงแก้ว, 2553, หน้า 65-66) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และความภาคภูมิใจในตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของรัฐบาลประเทศปากีสถาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ อายุระหว่าง 13 - 14 ปี จำนวน 128 คน ซึ่งมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง มีผู้ร่วมศึกษาทั้งหมดจำนวน 64 คน ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันคือ เป็นนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถสูง จำนวน 16 คน นักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง จำนวน 32 คน และนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถ

ต่ำ จำนวน 16 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้การทดสอบก่อนเรียน แล้วจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ทำการทดสอบหลังเรียน และทำแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเองของ Johnson & Johnson จำนวน 16 ข้อ กลุ่มที่สองมีผู้ร่วมศึกษาทั้งหมด จำนวน 64 คน ดำเนินการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน การเขียน และความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ

จากรายงานการวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นการพัฒนากิจกรรมในรูปแบบหนึ่ง ที่ส่งเสริมความสามารถทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพราะนักเรียนได้รับความรู้และรูปแบบการเรียนรู้ มีการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนไปใช้กิจกรรมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการศึกษาลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ระหว่างก่อนเรียนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินตามขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียด แนวคิดหลักการเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต

2. ศึกษาเอกสาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาเนื้อหาสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษามาตราที่ ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

3. วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้แกนกลางและตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หนังสือและเอกสารประกอบหลักสูตร สาระภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท.4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท.4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

4. กำหนดกรอบโครงสร้างการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่ตั้งไว้ โดยการดำเนินโครงเรื่องที่จะเขียนเป็นลำดับเรื่องก่อนกล้ง จากง่ายไปหายากแบ่งเนื้อหาออกเป็น ตอน ๆ และแต่ละตอนต้องสัมพันธ์กัน แต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ใช้เวลาเรียนเรื่องละ 2 ชั่วโมง จำนวน 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตารางที่ 3 โครงสร้างของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนที่/เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	การวัดผลและประเมินผล	เวลาเรียน (ชม.)
1. การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต (จ, ช, ซ)	ท 4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	<ol style="list-style-type: none"> เขียนคำอ่าน (จ, ช, ซ) สะได้ถูกต้อง บอกความหมายของคำได้ เติมคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง นำคำที่กำหนดให้มา แต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์ 	<ol style="list-style-type: none"> เขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต (จ, ช, ซ) ได้ถูกต้อง เขียนความหมายของคำได้ 	วิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) ขั้นการทดสอบ (Quizzes) ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) ขั้นการตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team recognition) 	<ol style="list-style-type: none"> เพลง มาตราตัวสะกด ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก 	<ol style="list-style-type: none"> ตรวจผลงาน 	2

(ต่อ) ตารางที่ 3

แผนที่/เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อ/แหล่ง เรียนรู้	การวัดผล และ ประเมินผล	เวลา เรียน (ชม.)
2. การเขียน สะกดคำไม่ ตรงตาม มาตราแม่ กด (ภ, ฎ, ฐ)	ท 4.1 ป.3/1 เขียน สะกดคำและบอก ความหมายของคำ	1. เขียนคำอ่าน (ภ, ฎ, ฐ) สะกดได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของ คำได้ 3. เต็มคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง 4. นำคำที่กำหนดให้มา แต่งประโยคได้ใจความ สมบูรณ์	1. สามารถเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราแม่กด (ภ, ฎ, ฐ) ได้ถูกต้อง 2. สามารถเขียนความหมาย ของคำ	วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงาน ของกลุ่ม (Team recognition)	1. เกม 2. ใบความรู้ 3. ใบงาน 4. แบบฝึก	1. ตรวจ ผลงาน	2

(ต่อ) ตารางที่ 3

แผนที่/เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อ/แหล่ง เรียนรู้	การวัดผล และ ประเมินผล	เวลา เรียน (ชม.)
3. การเขียน สะกดคำไม่ ตรงตาม มาตราแม่ กด (ถ, ท, ธ)	ท 4.1 ป.3/1 เขียน สะกดคำและบอก ความหมายของคำ	1. เขียนคำอ่าน (ถ, ท, ธ) สะกดได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของ คำได้ 3. เต็มคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง 4. นำคำที่กำหนดให้มา แต่งประโยคได้ใจความ สมบูรณ์	1. สามารถเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราแม่กด (ถ, ท, ธ) ได้ถูกต้อง 2. สามารถเขียนความหมาย ของคำ	วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงาน ของกลุ่ม (Team recognition)	1. เกม 2. ใบความรู้ 3. ใบงาน 4. แบบฝึก	1. ตรวจ ผลงาน	2

(ต่อ) ตารางที่ 3

แผนที่/เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อ/แหล่ง เรียนรู้	การวัดผล และ ประเมินผล	เวลา เรียน (ชม.)
4. การเขียน สะกดคำไม่ ตรงตาม มาตราแม่ กด (ศ, ษ, ส)	ท 4.1 ป.3/1 เขียน สะกดคำและบอก ความหมายของคำ	1. เขียนคำอ่าน (ศ, ษ, ส) สะกดได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของ คำได้ 3. เต็มคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง 4. นำคำที่กำหนดให้มา แต่งประโยคได้ใจความ สมบูรณ์	1. สามารถเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราแม่กด (ศ, ษ, ส) ได้ถูกต้อง 2. สามารถเขียนความหมาย ของคำ	วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงาน ของกลุ่ม (Team recognition)	1. เกม 2. ใบความรู้ 3. ใบงาน 4. แบบฝึก	1. ตรวจ ผลงาน	2

(ต่อ) ตารางที่ 3

แผนที่/เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อ/แหล่ง เรียนรู้	การวัดผล และ ประเมินผล	เวลา เรียน (ชม.)
5. การเขียน สะกดคำไม่ ตรงตาม มาตราแม่ กด (จ, ฉ, ต)	ท 4.1 ป.3/1 เขียน สะกดคำและบอก ความหมายของคำ	1. เขียนคำอ่าน (จ, ฉ, ต) สะกดได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของ คำได้ 3. เติมคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง 4. นำคำที่กำหนดให้มา แต่งประโยคได้ใจความ สมบูรณ์	1. สามารถเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราแม่กด (จ, ฉ, ต) ได้ถูกต้อง 2. สามารถเขียนความหมาย ของคำ	วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงาน ของกลุ่ม (Team recognition)	1. เกม 2. ใบความรู้ 3. ใบงาน 4. แบบฝึก	1. ตรวจ ผลงาน	2

(ต่อ) ตารางที่ 3

แผนที่/เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อ/แหล่ง เรียนรู้	การวัดผล และ ประเมินผล	เวลา เรียน (ชม.)
6. การเขียน สะกดคำไม่ ตรงตาม มาตราแม่ กกด (ติ, ตู, ตร, รด, ทว)	ท 4.1 ป.3/1 เขียน สะกดคำและบอก ความหมายของคำ	1. เขียนคำอ่าน (ติ, ตู, ตร, รด, ทว) สะกดได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของ คำได้ 3. เติมคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง 4. นำคำที่กำหนดให้มา แต่งประโยคได้ใจความ สมบูรณ์	1. สามารถเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราแม่กกด (ติ, ตู, ตร, รด, ทว) ได้ถูกต้อง 2. สามารถเขียนความหมาย ของคำ	วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงาน ของกลุ่ม (Team recognition)	1. เพลง มาตรา ตัวสะกด 2. ใบความรู้ 3. ใบงาน 4. แบบฝึก	1. ตรวจ ผลงาน	2

5. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และกำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

6. ดำเนินการเขียนแผนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง ตามกำหนดโครงสร้างที่กำหนด ประกอบด้วย

6.1 มาตรฐานการเรียนรู้

6.2 ตัวชี้วัด

6.3 สาระสำคัญ

6.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

6.5 สมรรถนะของผู้เรียน

6.6 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

6.6.1 ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation)

6.6.2 ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams)

6.6.3 ขั้นการทดสอบ (Quizzes)

6.6.4 ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores)

6.6.5 ขั้นการตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team recognition)

6.7 สื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

6.8 การวัดผลและประเมินผล

7. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

8.1 นางสุนีย์ กายจันทร์ ตำแหน่ง คุรุวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

8.2 นางสาวสุชาดา กล้ารบ ตำแหน่ง คุรุวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

8.3 นายอัศวิน ถาวรศักดิ์ ตำแหน่ง คุรุวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง สาขาหลักสูตรและการสอน

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เครื่องมือการประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละด้านแล้วแปลผลโดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

9. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กตที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวดง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และปรับปรุงกิจกรรมในบางส่วนให้สมบูรณ์

10. จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กตโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากสูตร E_1/E_2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หาได้จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด 2535, หน้า, 102) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 103) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนแบบร่วมมือ 75/75 โดยใช้สูตร ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ , 2537, หน้า 136)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

E_2 คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียน เรียนด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้

$\sum F$ คือ คะแนนรวมจากการทดสอบหลังเรียนที่เรียนด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้

A คือ คะแนนเต็มทั้งหมดของกิจกรรมระหว่างเรียน

B คือ คะแนนเต็มจากการทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกดแม่กต ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดย
ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต
ระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล ราษฎร์เจริญ จำนวน 28 จากนักเรียนที่มีผลการทดสอบเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลาเรียน 12 ชั่วโมง ที่สร้างไว้ในตอนที่ 1 ดังนี้

เรื่องที่ 1 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (จ, ช, ซ)

เรื่องที่ 2 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ฎ, ฏ, ฐ)

เรื่องที่ 3 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ถ, ท, ธ)

เรื่องที่ 4 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ศ, ษ, ส)

เรื่องที่ 5 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ฑ, ฒ, ต)

เรื่องที่ 6 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด (ติ, ตุ, ตร, ฤ, ทร)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด โดยนำคำพื้นฐานจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คำ ให้มีความหมายตรงตามเนื้อหา ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ต้องการ วัดตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบเพื่อที่จะให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับกลุ่มที่จะทำการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาคู่มือครู เอกสาร วิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตำราของ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2538, หน้า 183) ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทางการเรียนเรียน

2. กำหนดสัดส่วนความสำคัญและจำนวนข้อสอบที่เหมาะสมในเนื้อหาและตัวชี้วัดของกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน

3. กำหนดโครงสร้างและร่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกด มีความตรงตามเนื้อหา ตัวชี้วัด ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ วัดตามสัดส่วนที่กำหนดไว้เป็นแบบปรนัย

4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

ตารางที่ 4 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่องที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความรู้ความเข้าใจ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	จำนวนข้อสอบที่ออก	จำนวนที่ต้องการ
1	1. เขียนคำอ่าน (จ, ช, ซ)		✓					2	1
	สะกดได้ถูกต้อง								
	2. บอกความหมายของคำได้				✓			2	1
	3. เต็มคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง				✓			1	1
2	4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์			✓				2	1
	1. เขียนคำอ่าน (ฎ, ฏ, ฐ)		✓					2	1
	สะกดได้ถูกต้อง								
	2. บอกความหมายของคำได้				✓			2	1
3	3. เต็มคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง				✓			1	1
	4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์				✓			2	1
	1. เขียนคำอ่าน (ถ, ท, ธ)		✓					2	1
	สะกดได้ถูกต้อง								
	2. บอกความหมายของคำได้				✓			2	1
	3. เต็มคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง				✓			1	1
	4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์				✓			2	1

ตารางที่ 4 (ต่อ)

เรื่องที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	จำนวนข้อสอบที่ออก	จำนวนที่ต้องการ
4	1. เขียนคำอ่าน (ศ , ษ , ส) สะกดได้ถูกต้อง		✓					2	1
	2. บอกความหมายของคำได้			✓				2	1
	3. เต็มคำในประโยคที่ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง			✓				1	1
	4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์			✓				2	1
5	1. เขียนคำอ่าน (ช , ฌ , ต) สะกดได้ถูกต้อง		✓					2	1
	2. บอกความหมายของคำได้			✓				2	1
	3. เต็มคำในประโยคที่ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง			✓				1	1
	4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์			✓				1	1
6	1. เขียนคำอ่าน (ติ , ตู , ตร , รด , ทร) สะกดได้ถูกต้อง		✓					2	1
	2. บอกความหมายของคำได้			✓				2	1
	3. เต็มคำในประโยคที่ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง			✓				1	1
	4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์			✓				1	1
รวม								40	20

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตัวตามมาตราตัวสะกดแม่ กด รายวิชาภาษาไทยเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อที่สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการ เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

5. นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบเพื่อ ขอข้อเสนอแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

5.1 นางสาวสุนีย์ กาบจันทร์ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง ภาษาไทย

5.2 นางสาวสุชาดา กล้ารบ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง ภาษาไทย

5.3 นายอัครินทร์ ถาวรศักดิ์ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง เอกหลักรัฐธรรมนูญและการสอน

6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตรงเชิงเนื้อหาและประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบ กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ ต้องการวัดโดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่า แบบทดสอบการเขียนสะกดคำมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบการเขียนสะกดคำมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้

- 1 เมื่อแน่ใจว่า แบบทดสอบการเขียนสะกดคำมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 คัดเลือก ข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปเป็นข้อสอบจัดพิมพ์

7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กดไปทดลองใช้กับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบ มากกว่าหนึ่งตัวเลือกให้ 0 คะแนน

8. นำผลคะแนนมาหาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) แบบทดสอบรายข้อของเบรนนัน (Brennen) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 105) โดยคัดเลือกข้อสอบค่าความยากง่าย (P) ที่หาได้เท่ากับ 0.47 – 0.60 และค่าอำนาจ (B) เท่ากับ 0.35 – 0.65 ไว้จำนวน 40 ข้อ

9. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อมาหาค่าความเที่ยงทั้งฉบับ โดยหาค่าความเที่ยงของโลเวต (Lovett) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92

10. จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการตามแบบแผนการทดลอง กลุ่มทดสอบก่อนเรียน – หลัง (One Group Pretest – Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 240) ลักษณะของแบบแผนการทดลอง แสดงลักษณะ ดังนี้

ตารางที่ 5 แบบแผนการวิจัย

ดำเนินการทดลองใช้แบบแผนการวิจัยแบบ (One Group Pretest – Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 104) ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	ทำการทดลอง (Treatment)	ทดสอบหลังเรียน (Posttest)
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

T₁ แทน การทดสอบก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

T₂ แทน การทดสอบหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

ขั้นการดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดให้กลุ่มตัวอย่างทราบ

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างโดยตารางเรียนปกติ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 6 การกำหนดการดำเนินการทดลอง กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต

ครั้งที่	วัน	เดือน	ปี	กิจกรรมดำเนินการทดลอง	เครื่องมือที่ใช้	เวลา (ชม.)
1	6	ม.ค.	57	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (จ , ช , ซ)	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (จ , ช , ซ)	2
2	7	ม.ค.	57	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ฎ , ฏ , ฐ)	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ฎ , ฏ , ฐ)	2

ตารางที่ 6(ต่อ)

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	กิจกรรมดำเนินการ	เครื่องมือที่ใช้	เวลา (ชม.)
ทดลอง				
3	8 ม.ค. 57	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกด คำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ถ, ท, ธ)	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ถ, ท, ธ)	2
4	9 ม.ค. 57	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกด คำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ศ, ช, ส)	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ศ, ช, ส)	2
5	10 ม.ค. 57	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกด คำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ช, ฉ, ต)	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ช, ฉ, ต)	2
6	13 ม.ค. 57	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกด คำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ติ, ตู, ตร, รถ, ทว)	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่กต (ติ, ตู, ตร, รถ, ทว)	2
รวม				12

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน
2. นำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากสูตร (เทียมจันทร์ พาณิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	คือ	ค่าความเหมาะสมระหว่างเนื้อหา กับ จุดประสงค์
$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อสอบในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามวิธีของ Brennan (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. 2548 : 81-82) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N ₁	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยใช้สูตรของโลเวตต์ (Lovett) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. 2548 : 89)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r _{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X _i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	$\sum x_1$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

1.4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที
(t – test Dependent) (ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 หน้า 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}} \text{ มี } df=n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบที
 D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n แทน จำนวนคู่ของคะแนนการสอบครั้งแรกและครั้งหลัง
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุด
 กิจกรรม
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุด
 กิจกรรมแต่ละตัวยกกำลังสอง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 75/75

1. ผลการสร้างกิจกรรมประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ซึ่งอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผนดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (จ, ช, ฌ)

แผนที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ฎ, ฏ, ฐ)

แผนที่ 3 เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ถ, ท, ฑ)

แผนที่ 4 เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ศ, ษ, ส)

แผนที่ 5 เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ฑ, ฒ, ต)

แผนที่ 6 เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต (ติ, ตุ, ตร, รก, ทร)

โดยแต่ละกิจกรรมมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการตามกระบวนการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการ

ทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team recognition)

2. ผลการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สารสำคัญ			
1.1 สารสำคัญระบุแก่นของความรู้	4.00	0.00	มาก
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.50	0.00	มาก
2. ตัวชี้วัด			
2.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดตามหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้			
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.33	0.58	มาก
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.33	0.58	มาก

(ต่อ) ตารางที่ 7

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4. เนื้อหา			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.66	0.79	มากที่สุด
5 กิจกรรมส่งเสริมการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม มาตรา			
5.1 กิจกรรมสอดคล้องกับเทคนิค STAD	4.33	0.58	มาก
5.2 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กกด	4.67	0.58	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.55	0.58	มากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล			
6.1 วิธีการวัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
6.3 เครื่องมือวัดสามารถใช้วัดพฤติกรรมผู้เรียนได้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.77	0.19	มากที่สุด
เฉลยรวม	4.78	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 7 กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กกดโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านตัวชี้วัด ($\bar{X} = 5.00$) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.77$) ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ($\bar{X} = 4.67$) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.66$) ด้านสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.50$) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน

แผน ที่	คะแนนแผน 6 แผนระหว่างเรียน (E ₁)			คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂)		
	คะแนน เต็ม (55)	\bar{X} คะแนน ที่ได้	ร้อยละ ประสิทธิภาพ (E ₁)	คะแนน เต็ม (20)	\bar{X} คะแนน ที่ได้	ร้อยละ ประสิทธิภาพ (E ₂)
1	55	43.73	79.87			
2	55	43.80	79.87			
3	55	43.63	79.87			
4	55	43.67	79.62			
5	55	43.20	79.02			
6	55	42.17	76.95			
รวม	330	260.20	78.85	20	15.40	77.00
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเท่ากับ 78.85/77.00						

จากตาราง 8 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 78.85 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์เท่ากับ 77.00 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ก่อนเรียนและหลัง มีดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดก่อนเรียนและหลังเรียนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (n = 28)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	t	P
ก่อนเรียน	28	20	11.54	2.83	5.28	23.09**	0.000
หลังเรียน	28	20	16.82	2.02			

**p < .01

จากตาราง 9 พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.54 คะแนน และหลังเรียน 16.82 คะแนนตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

การดำเนินการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยดำเนินการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลราชฎ์เจริญ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด แบบทดสอบที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดำเนินการทดลองด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ หลังดำเนินการทดลองวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที (t – test Dependent)

สรุปผลการวิจัย

การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/77.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/77.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ผลดังกล่าวน่าจะเนื่องมาจากการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ผู้ศึกษาได้ศึกษารายละเอียดขั้นตอนการสร้าง ตลอดจนค้นคว้าหาความเหมาะสมสำหรับนักเรียน ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อศึกษาสภาพผู้เรียน สำหรับเป็นข้อมูล และศึกษาระบบงาน ขั้นตอน วิธีการเขียนแผนการจัดการจัดการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้ตรงตามสภาพและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งได้มีการแก้ไข ปรับปรุง กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ดังกล่าวมาเป็นเวลานานพอสมควร ก่อนที่จะถูกนำมาใช้ในการศึกษารั้งนี้ ขั้นตอนในการสร้างนั้น เริ่มตั้งแต่การเตรียมการก่อนที่จะดำเนินการสร้าง โดยได้ทำการค้นคว้า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญ ๆ เช่น ความหมาย ส่วนประกอบที่สำคัญ ขั้นตอนในการจัดทำ หลักเกณฑ์ การพิจารณาคุณภาพ ประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งผลงานการวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างกิจกรรม นอกจากการศึกษาและค้นคว้าดังกล่าวแล้ว ผู้ศึกษายังได้ทำการศึกษาตัวชี้วัดและวิเคราะห์เนื้อหาของรายวิชา และจัดทำแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน และครบถ้วนตามหลักสูตร นอกจากนี้ กิจกรรมยังได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แนะนำเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ให้ผู้ศึกษาได้นำไปปรับปรุงให้เป็นกิจกรรมที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อนงค์ กัณทวี (2549, หน้า 51) ที่ได้ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์ ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์ จำนวน 10

แผน ใช้เวลาในการสอน 10 ชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความสามารถทางการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้จะเนื่องมาจากการเรียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค STAD ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยที่แสดงออกในด้านทักษะการเขียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและแสดงออกในการเขียนอย่างอิสระ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเขียนได้อย่างเต็มที่ การปฏิบัติเช่นนี้ทำให้นักเรียนกล้าคิดและเขียนเป็น จึงมีผลอย่างมากต่อการส่งเสริมความสามารถทางการเขียนที่แสดงออกในรูปแบบการเขียน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่มีกระบวนการชัดเจนและมีลำดับขั้นตอน ขั้นที่ 1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2. ขั้นการทำงานร่วมกัน (Teams) 3. ขั้นการทดสอบ (Quizzes) 4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5. ขั้นการตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team recognition) ซึ่งแต่ละกระบวนการแต่ละขั้นตอนนักเรียนได้ฝึกการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานแม่กด และจัดกิจกรรมหลากหลายให้เชื่อมโยงกันในแต่ละขั้นตอน โดยใช้เนื้อหาการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแม่กด

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัชพร มั่นหมาย (2547 : 103-104) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านกระบวนการกลุ่มแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (STAD) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (STAD) มีประสิทธิภาพ 91.87/88.27 หมายความว่านักเรียนทุกคนสามารถทำกิจกรรมระหว่างเรียนได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 91.87 และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 88.27 แผนการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพสูงกว่าภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเก่ง เฉลี่ยร้อยละ 92.64 นักเรียนกลุ่มปานกลาง เฉลี่ยร้อยละ 91.04 และนักเรียนกลุ่มอ่อน เฉลี่ยร้อยละ 91.62 แสดงว่าแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านกระบวนการกลุ่มแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (STAD) มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ดีขึ้น ซึ่งมีผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ มยุรี ศรีคะณย์

(2547 : 141-153) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเขียนและความพึงพอใจในการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง รามเกียรติ์และคำราชาศัพท์ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองจันท์ อำเภอจันท์ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มีความคงทนในการเรียน และความพึงพอใจต่อวิธีเรียนแบบกลุ่มร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ทรวง จิตประสาธ (2529, หน้า 114 – 116) ที่กล่าวว่า ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ 1) คำที่จะนำมาสอนสะกดคำ ควรเป็นคำที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน และเป็นคำที่ใช้บ่อย ๆ จะต้องให้ออกเสียงการอ่านและพูดให้ชัดเจน 2) ครูให้นักเรียนมีสมุดจดคำต่าง ๆ ที่มีความหมายลงในสมุด 3) การสอนสะกดคำ ควรให้นักเรียนหัดเขียนคำตามคำบอก และต้องช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคล 4) การสอนสะกดคำที่จะให้ผลดี ครูควรให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและให้เห็นคำนั้นอย่างชัดเจนและรู้ความหมายของคำ สามารถใช้คำนั้นได้ในการแต่งประโยค และให้นักเรียนหัดเขียน และทบทวนการเขียน การอ่าน การพูดคำนั้นอยู่เสมอ 5) สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและคำที่ใช้บ่อย ๆ ในชีวิตประจำวันและให้นักเรียนเข้าใจความหมายและสนใจในตัวเหล่านั้น 6) ช่วยเหลือนักเรียนเรียนอ่อน โดยเฉพาะนักเรียนที่อ่านพยัญชนะ และสระไม่ได้ ครูควรเอาใจใส่กับนักเรียนเหล่านี้ ทุกครั้งที่สอนสะกดคำใหม่ครูควรต้องทบทวนคำเก่าเสียก่อน 7) ครูตรวจสมุดที่นักเรียนจดคำใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ 8) ให้นักเรียนทำสถิติแสดงความก้าวหน้าในการสะกดคำของตนเองไว้ทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ให้เข้าใจ และก่อนการจัดกิจกรรมควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรม
2. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ครูผู้สอนควรตรวจผลงานและแก้ไขการเขียนสะกดคำที่ผิดพลาด เพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง
3. ครูควรคอยให้กำลังใจและเสริมแรงให้นักเรียน เช่น การให้รางวัล การชมเชยการแจ้งผลคะแนนความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการสอน โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราประกอบการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนา

2.2 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ในเนื้อหาสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับช่วงชั้นอื่นๆ เพื่อหาประสิทธิภาพ ดัชนีประสิทธิผลของแผนและทักษะการทำงานร่วมกัน

2.3 ควรมีการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยค้นคว้าพัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนหลายๆ โรงเรียน เพื่อหาข้อสรุปผลของการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษาพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กในห้องเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ตามระดับความสามารถของนักเรียนตามระดับช่วงชั้น

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2535). **การเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางแก้ไข**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **แนวการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2542). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จินตนา ชูเชิด. (2537). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกรใช้เกมกับการใช้แบบฝึกหัด**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี
- ชนาธิป พรกุล. (2552). **การออกแบบการสอน การบูรณาการการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน**. (ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : วีพริ้นท์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). **เทคโนโลยีและการสื่อสาร.เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : บริษัทแคเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอปโปเรชั่น.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). **การจัดการเรียนรู้แนวใหม่**. นนทบุรี : สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง.(2553). **การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถวัลย์ มาศจรัส .(2546).**การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ**.กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

- ทรง จิตประสาท. (2529). **วิธีสอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา**. ฉะเชิงเทรา :
วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา)
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2533). **พฤติกรรมการสอนภาษาไทย ในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ทัศนีย์ มโนสมุทร. (2546). **พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนดาราวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ทีศนา เขมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 13)**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา เขมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. (ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันวดี ธรรมชน. (2548). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่ม
ร่วมมือแบบ (STAD) เรื่องอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5 โดย
แผนภูมิความคิด**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิธิพงษ์ ซอสนั่นเที่ยง. (2537). **ความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นค
ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาถิ่นโคราชกับภาษาถิ่นอีสานในชีวิตประจำวันใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี
- บุญโสม ทองผา. (2547). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านทักษะ
การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่
ประสบผลสำเร็จเป็นทีม (STAD)**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การวิจัยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2545). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ : บุ๊ค พอย
จำกัด.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). **อ่านเขียนคำไทย**. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- ปิยนารถ น่วมทอง. (2543). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ**
วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- ปรียา นีรัฎฐประดิษฐ์. (2532). **การใช้ภาษาในวงราชการ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.

พรสวรรค์ คำบุญ. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนคำยากของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่อนคำ
 จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยบัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2542). **การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น
 สำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน.** กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจ
 เม้นท์.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธี
 และเทคนิคการสอน 2.** กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.

มยุรี ศรีคะณย์. **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนและ
 ความพึงพอใจในการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ วิชา
 ภาษาไทย เรื่อง รามเกียรติ์และคำราชาศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม, 2547. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2533). **สื่อการสอนระดับ
 ประถมศึกษา.** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.

มะลิ อาจวิชัย. (2540). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรง
 ตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด แม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม

รัชณี ศรีไพพรรณ. (2539). **ภาษาไทย 6 (การเขียนคำสำหรับครู)** (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี :
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รัชพร มั่นหมาย. (2547). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านร้อยกรอง
 ประเภทฉันท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบ
 ประสบผลสำเร็จเป็นทีม (STAD).** การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2539). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
 พานิช.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2535). **พัฒนาหลักสูตรและการสอน มิติใหม่.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรือง
 ธรรม.

- วีรศักดิ์ ปัตตาลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพยัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2544). การเรียนแบบร่วมมือวิธีต่าง ๆ ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อการเรียนการสอน. นครราชสีมา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรและวิเทศสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สาคร บุญเลิศ. (2538). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาคพัฒนามาตรฐานตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2538). วิธีการสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา ชาทอง. (2534). การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2533. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, สงขลา.
- สุภาวณี ไชยชาญ. (2530). ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรในชีวิตประจำวันในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศีร์ษะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, ชลบุรี
- สุรวัชร แยมฉาย. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนแบบธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำคำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- อนงค์ กัณทวิ. (2549). การพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัฉรภา ชีวพันธ์.(2531). **กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา**.กรุงเทพฯ.

ไทยวัฒนาพานิช.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน**. (ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เอกฉัท จารุเมธีชน. (2537). **ภาษาไทยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เอกฉัท จารุเมธีชน. (2537). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Johnson, D.W. & Johnson, R.T. (1987). Research Shows the benefits of adult cooperation. *Educational Leadership*, 45(3), 27 – 30.

Orlando, Joseph Edward. (1991). “Cooperative learning, student Achievement, and Attitude in community college Freshman English classes”, Dissertation Abstracts international. 52(07) : 2382 : A; January, 1992. Robbin Stephen P. (1993). *Organizational behavior*. Engleweed Cliffs, New Jersey : A Simon of Schyester.

Peck, Greg L. *The effects of cooperative Learning on the spelling achievement of intermediate elementary students*. Indiana : Ball State University, 1991.

Slavin , R.E. (1978) “Student Teams and Achievement Divisions” *Journal of Research and Development in Education*. 12 (1).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. นางสุนีย์ กาบจันทร์ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง
2. นางสาวสุชาดา กล้ารบ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง
3. นายอัศวิน ถาวรศักดิ์ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง

ภาคผนวก ค แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ใน
การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กด สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง สำหรับครูในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง การเขียนไม่ตรงตามมาตราแม่กด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. บทบาทครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูจะต้องจัดกิจกรรมให้ครบตามระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และบรรลุวัตถุประสงค์

1.3 ศึกษาเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือให้ชัดเจนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

ก่อนการดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนรู้เกี่ยวกับ

2. บทบาทของนักเรียนในการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาบทบาทของนักเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมให้เข้าใจก่อนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน อ่านคำชี้แจงให้เข้าใจเพื่อจะได้ทราบว่าปฏิบัติกิจกรรมอะไร อย่างไร

2.3 นักเรียนต้องตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ ต้องให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่รบกวนผู้อื่น

3. สิ่งที่ต้องเตรียม

3.1 ใบความรู้

3.2 ใบงาน

3.3 อุปกรณ์ในการเล่นเกมน/เพลง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ (จ , ช , ซ)

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

คำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ของภาษาไทยนั้น ผู้เรียนควรเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้องชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต (จ , ช , ซ)
- ความหมายของคำ (จ , ช , ซ)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนคำอ่าน (จ, ช, ซ) สะกดได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำได้
3. เติมคำในประโยคที่ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (ขั้นการนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน)

1. ครูให้นักเรียนดูเนื้อเพลง “มาตราแม่กต” บนโปรเจคเตอร์ โดยครูเป็นผู้ร้องนำให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องตาม จากนั้นครูและนักเรียนร่วมร้องเพลงมาตราแม่กตพร้อม ๆ กัน

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครที่ไม่ตรงมาตราแม่กด (จ , ช, ซ) ที่นักเรียนมักเขียนผิดพลาดบ่อย ๆ คือคำว่า สำเร็จ, เกียรติคุณ, เสด็จ, ฐฎกิจ, เศรษฐกิจ, ฌกจ, มัจฉา, ฤทธิเดช, พาณิश्य, ประโยชน์, เภสัชกรอาชฎากรม, ราชสีห์, ผนวช, ก้าช

ขั้นสอน (การทำงานเป็นกลุ่ม)

3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน โดยคณะกรรมการนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน (1 : 2 : 1) แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มเป็นดอกไม้โดยไม่ซ้ำกันกับสมาชิกกลุ่มอื่น

4. ครูชี้แจงการทำงานร่วมกันและเกณฑ์คะแนนในการทำแบบทดสอบย่อยรายบุคคลให้นักเรียนทราบ

หากทำคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์จะต้องมีการทำชิ้นงานเรื่องตัวละครที่ไม่ตรงมาตราแม่กด (จ , ช, ซ)

(ขั้นทดสอบย่อย)

5. ครูแจกแบบทดสอบการเขียนคำไม่ตรงตามมาตราตัวละครแม่กด (จ , ช , ซ) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยจำนวน 20 ข้อ เป็นรายบุคคล

6. ให้นักเรียนจับคู่แลกเปลี่ยนกระดาษคำตอบเพื่อเปลี่ยนกันตรวจกับผู้อื่น

(ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ)

7. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายความรู้ และใบงานเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กด (จ , ช , ซ) พร้อมทั้งให้นักเรียนทำกิจกรรม ดังนี้

7.1 ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาใบความรู้เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กด (จ , ช , ซ)

7.2 ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ 1 , 2 , 3 และใบงานที่ 4 จากที่ครูแจกให้

8. ครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของการทำใบงานกลุ่ม

9. จากนั้นครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบชุดเดิมเป็นรายบุคคล แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจกระดาษคำตอบและนำผลคะแนนของสมาชิกในกลุ่มที่ได้มารวมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาความสำเร็จ หากกลุ่มใดมีคะแนนยังไม่น่าพอใจให้นักเรียนกลุ่มนั้นศึกษาเพิ่มเติมและทดสอบซ้ำได้

10. ครูแจ้งคะแนนการทำใบงานที่ 1 , 2 , 3 และใบงานที่ 4 สรุปผลคะแนนความก้าวหน้าให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทราบ

ขั้นสรุป (ขั้นให้รางวัลกลุ่ม)

11. นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดจากแบบทดสอบผลการเรียนรู้รายบุคคล และมีความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูงสุดของห้องจะได้รับรางวัลการกล่าวชมเชยจากครู

12. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กด (จ , ช , ซ) และครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมถึงการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. โปรเจคเตอร์
2. เนื้อเพลง “มาตราตัวสะกด”
3. ใบความรู้เรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด (จ , ช , ซ)
4. ใบงานที่ 1 , 2 , 3 และใบงานที่ 4 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด (จ , ช , ซ)

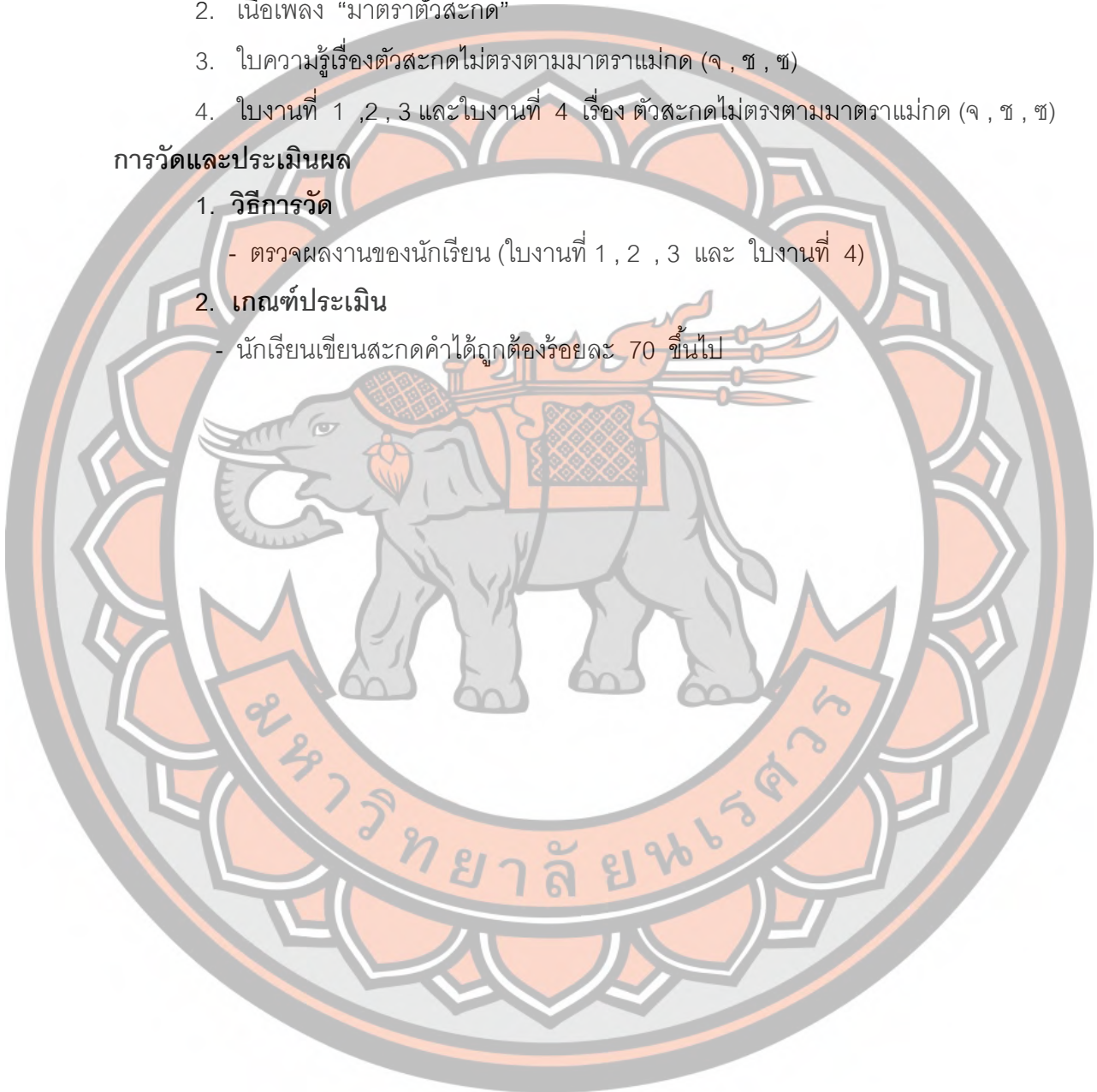
การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- ตรวจสอบผลงานของนักเรียน (ใบงานที่ 1 , 2 , 3 และ ใบงานที่ 4)

2. เกณฑ์ประเมิน

- นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กด

ด เป็นพยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดในมาตราแม่กด คืออ่านออกเสียง ด สะกด ถือเป็นตัวสะกดตรงมาตรา ดังประโยคต่อไปนี้

น้องให้ขวดกรอกน้ำใส่ตุ้ย่น

พี่อ่านหนังสือเสียงดังฟังชัด

ช่างไม้ใช้ขดลวดพันรอบเสาบ้าน

คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มี ด สะกด และอ่านว่า

ขวด อ่านว่า ขวด

ชัด อ่านว่า ชัด

ขดลวด อ่านว่า ขด - ลวด

ส่วนพยัญชนะอื่น ๆ คือ จ , ช , ซ ถือเป็นตัวสะกดในมาตราแม่กดเช่นกัน เพราะเมื่ออยู่หลังพยัญชนะต้นจะทำหน้าที่เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด ซึ่งเป็นตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ดังประโยคต่อไปนี้

- เขาทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

- เขาเกียจคร้านเขาจึงไม่มีงานทำ

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ทรงเสด็จมาเยือนที่วังไกลกังวล

- พ่อของเขาทำธุรกิจค้าขาย

- พวกเขาต้องทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

- นักรบมีความกล้ามากสามารถสู้รบได้อย่างกล้าหาญ

- มัจฉาแหวกว่ายอยู่กลางน้ำ

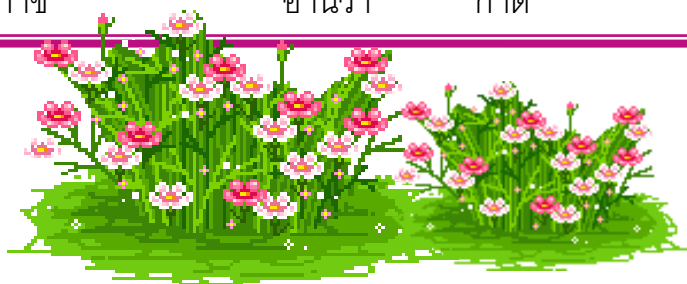

- หมอผีมีฤทธิ์เดชมาก
- พ่อของฉันทำธุรกิจพาณิชย์
- ผู้ร่ายก๋ออาชญากรรม
- ราชสีห์เป็นเจ้าป่าผู้ยิ่งใหญ่
- แม่ของฉันมีอาชีพเป็นเภสัชกร
- ก๊ากเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าต่อมนุษย์

คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มี จ , ช , ซ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด ดังนี้

สำเร็จ	อ่านว่า	สำ – เหรีด
เกียจคร้าน	อ่านว่า	เกียด – คร้าน
เสด็จ	อ่านว่า	สะ – เต็ด
ธุรกิจ	อ่านว่า	ทุ – ระ – กิด
เศรษฐกิจ	อ่านว่า	เสด – ถะ – กิด
นกกาจ	อ่านว่า	ฉะ – กาด
มัจฉา	อ่านว่า	มัด – ฉา
ฤทธิ์เดช	อ่านว่า	ริด – เดด
พาณิชย์	อ่านว่า	พา – นิด
ประโยชน์	อ่านว่า	ประ – โหยด
อาชญากรรม	อ่านว่า	อาด – ชะ – ยา – กำ
ราชสีห์	อ่านว่า	ราด – ชะ – สี่
ผนวช	อ่านว่า	ผะ – หนด
เภสัชกร	อ่านว่า	เพ – สัด – ชะ – กอน
ก๊าก	อ่านว่า	ก๊าด

เพลงมาตราแม่กค (ทำนองเพลงสามัคคีชุมนุม)

มาตราสะกดแม่กค

จ าน ฉ ิ่ง เข้าที่
ช ไร่ ฎ ฎา ฎ ฎัก
ต ฒ่า ฐ ฐานใหญ่โต
ท หาร ฎ ฎง ฎ ฎง
ส ใ้อร้าย อยู่ในพนา
มาตราสะกดแม่กค
มาท่องเร็วไวเข้าซี

จำไว้ให้หมดสิบแปดตัวมี

ช ้าง เร็วรี ฎ ฎ กระเซอ
ช ้างงามน่ารัก ฑ านางมณโฑ
ด เด็กมากโขเดินไซ ฎ ฒ่า
ต่างมุ่งหน้าตรง ยัง ฎ ฎาลา
ท่านมีเมตตา ฎ ฎาชีอยู่ไพร
จำไว้ให้หมดสิบแปดตัวนี้
อย่าได้ร้อรีจำให้ขึ้นใจ

มาจดมาจำด้วย
การร้องเพลงกันนะคะ

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่.....

แบบทดสอบท้ายแผนที่ 1

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. ชี้ - เกียด	เขียนเป็น	
2. พา - นิด	เขียนเป็น	
3. ทุ - ระ - กิด	เขียนเป็น	
4. ผะ - หนด	เขียนเป็น	
5. สำ - เหว็ด	เขียนเป็น	

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นให้ตรงกับความหมายของคำ (5 คะแนน)

1. สำเร็จ	*	* ชี้เกียด ไม่อยากทำงาน
2. ราชสีห์	*	* งานอันเกี่ยวกับการผลิต
การจำหน่ายจ่ายแจก และการ
บริโภคใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ของ
ชุมชน
3. เศรษฐกิจ	*	* พญาสิงโต สิงหราช หรือ สีหราช
4. ฤทธิเดช	*	* ประสบผลสำเร็จ
5. เกียรติรำน	*	* อำนาจศักดิ์สิทธิ์ แรงอำนาจ

ตอนที่ 3 คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

(5 คะแนน)

ธุรกิจ เสียด็จ ฤทธิเดช เกียรติคร้าน ประโยชน์

1. ประชาชนเฝ้าอรุบ.....ในหลวง
2. อาหารดีมี.....ต่อร่างกาย ทำให้ร่างกายเจริญเติบโต
3. การทำงานสิ่งใดจะ.....ได้ขึ้นอยู่กับความพยายามและตั้งใจ
4. พ่อมดมี.....นำกล้ว
5. เขาทำ.....การค้ากับต่างประเทศ

ตอนที่ 4 คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้มาแต่งเป็นประโยคให้ได้ใจความ

สมบูรณ์ (5 คะแนน)

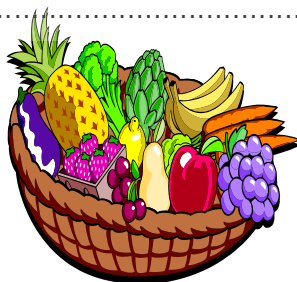
1. ประโยชน์

2. ก๊าซ

3. เกษัชกร

4. สำเร็จ

5. ราชสีห์

ใบงานที่ 1

สมาชิกกลุ่ม.....

1.....

2.....

3.....

4.....

จุดประสงค์ เขียนคำอ่าน (จ, ช, ซ) สะกดได้ถูกต้อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านให้เป็นคำเขียนที่สะกดได้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ตัวอย่างเช่น

อ้า - นาด

เขียนเป็น

อ้านาจ

1. เพ - ลัด - ชะ - กอน

เขียนเป็น

2. เสด - ทะ - กิด

เขียนเป็น

3. ประ - โหยด

เขียนเป็น

4. ฮาด - ยา - กำ

เขียนเป็น

5. ราด - ชะ - ลี

เขียนเป็น

6. ฉะ - กาด

เขียนเป็น

7. มัด - ฉา

เขียนเป็น

8. พา - นิด

เขียนเป็น

9. สะ - เด็ด

เขียนเป็น

10. วิต - เดด

เขียนเป็น

ใบงานที่ 2

สมาชิกกลุ่ม.....

1.....

2.....

3.....

4.....

จุดประสงค์ บอกความหมายของคำได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นให้ตรงกับความหมายของคำ (10 คะแนน)

ตัวอย่างเช่น

ก๊าช

หมายถึง

สถานะหนึ่งของสสาร รูปร่างและปริมาตร

ไม่คงที่ขึ้นอยู่กับภาชนะที่บรรจุ

1. ฉกาจ	*	* ผู้กระทำความผิดที่เป็นคดีอาญา
2. เกสัชกร	*	* คำเรียกเจ้านายชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป
3. ธุรกิจ	*	* กิจการ การแลกเปลี่ยน สินค้า บริการ
4. ก๊าช	*	* เก่งกาจ ดุร้าย กล้าแข็ง
5. ผนวช	*	* ปลา
6. อาชญากรรม	*	* การค้า
7. มัจฉา	*	* สิ่งที่มีผลใช้ได้ดีสมกับที่คิดมุ่งหมายไว้
ผลที่ได้ตามต้องการ สิ่งที่เป็นผลดีหรือ
เป็นคุณ
8. เสด็จ	*	* บวช
9. ประโยชน์	*	* ผู้ที่มีวิชาชีพทางด้านสาธารณสุข
มีหน้าที่จ่ายยาให้ผู้ป่วยตามใบสั่ง
10. พาณิชย์	*	* สถานะหนึ่งของสสาร รูปร่างและ
ปริมาตรไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับภาชนะที่
บรรจุ

ใบงานที่ 3

สมาชิกกลุ่ม.....

1.....

2.....

3.....

4.....

จุดประสงค์ เติมคำในประโยคที่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

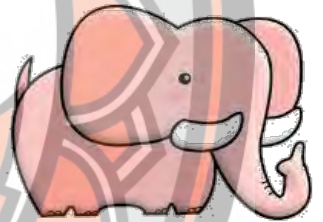
คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

สำเร็จ	มัจฉา	เศรษฐกิจ	ราชสีห์	อาชญากรรม
ผนวช	เกสรชक्र	ก๊าก	ฉกาจ	พาดิश्य

ตัวอย่างเช่น

เขา**เกียจคร้าน**เขาจึงไม่มีงานทำ

1. เด็ก ๆ ชอบอ่านนิทานเรื่อง.....กับหนู
2. พระพุทธเจ้าทรงออก.....
3. ฉันเปิดพจนานุกรมหาคำว่า.....หมายถึง ปลา
4. ต้นไม้ต้องการ.....คาร์บอนไดออกไซด์ในการปรุงอาหาร
5. ฉันมีม้าแข่งตัว.....
6. ผู้ที่มีหน้าที่จัดยาเรียกว่า.....
7. ประเทศไทยอยู่ในภาวะ.....ตกต่ำ
8. อาคาร.....อยู่ในย่านชุมชนเป็นส่วนใหญ่
9. นายสมศักดิ์ก่อคดี.....ฆ่าคนตาย 3 ศพ
10. พี่ของฉันประสบความสำเร็จ.....ในหน้าที่การงาน

ใบงานที่ 4

สมาชิกกลุ่ม.....

1.....

2.....

3.....

4.....

จุดประสงค์ นำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ใจความสมบูรณ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้มาแต่งประโยค (5 คะแนน)

ตัวอย่างเช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ทรงเสด็จมาเยือนที่วังไกลกังวล

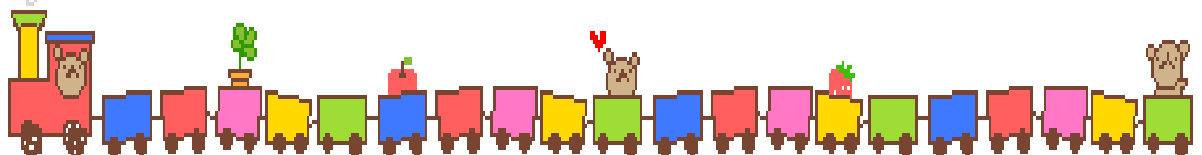
เศรษฐกิจ

เกสรชกร

ผนวช

ฤทธิเดช

ราชสีห์

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
แม่กด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5
เรื่อง การเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด**

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบเป็นปรนัยมีจำนวน 20 ข้อ เวลา 30 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท X ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อ ก , ข , ค และ ง ลงในกระดาษคำตอบ

1. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

ก. เกียจคว้าน	ข. อุโบสถ
ค. เศรษฐี	ง. มหาสมุทร

2. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

ก. ปราศจาก	ข. ประพาส
ค. พัดตะนา	ง. สวรรคต

3. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

ก. เทศนา	ข. นิราศ
ค. พญาครุฑ	ง. ทรรศ

4. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

ก. ชื่อสัตย์	ข. ทัณฑฆาต
ค. บันดิด	ง. พัฒนา

5. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

ก. มโหสถ	ข. วัฒนธรรม
ค. รัฐบาล	ง. อุทยาน

6. “ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญา” เป็นความหมายของคำใด

ก. ทุจริต	ข. สมเกียรติ
ค. มนุษย์	ง. บัณฑิต

7. “งานที่เกิดขึ้นจากการทำด้วยมือที่ไม่ใช่เครื่องจักร” เป็นความหมายของคำใด

ก. หัตถกรรม	ข. ประพฤติ
ค. สามารถ	ง. กิเลส

8. “สวย งดงาม วิจิตร บรรจง” เป็นความหมายของคำใด

ก. วัฒนธรรม	ข. พัฒนศิลป์
ค. อิฐฐฐาน	ง. วิจิตร

9. “ข้อบังคับ” เป็นความหมายของคำใด

ก. ปรากฎ	ข. กฎหมาย
ค. กบฏ	ง. กฎกติกา

10. “ไม่มีอะไรเจือปน” เป็นความหมายของคำใด

ก. บริสุทธิ	ข. มัจฉา
ค. เสต็จ	ง. ผนวช

11. พระปฐมเจดีย์เป็นที่บรรจุ.....ของพระพุทธเจ้าแห่งหนึ่ง

ก. ทศวรรษ	ข. พระธาตุ
ค. มหาสมุทธร	ง. กษัตริย์

12. เราจำเป็นต้อง.....เพื่อให้รายได้พบกับรายจ่าย

ก. ธนบัตร	ข. โฆษณา
ค. มัลย์สิทธิ์	ง. พิสดาร์

13. เขาประกาศสร้างครอบครัวของตนเองและต้องมี.....ไว้สืบสกุล

ก. ทายาท	ข. ทฤษฎี
ค. มิตร	ง. บรรพต

14. สุขภาพของหลวงพ่อบในช่วงหลังมานี้มีอาการเหนื่อย อ่อนเพลียและ.....บ่อย ๆ

ก. แพทย์	ข. บรรยาการ
ค. ประพาส	ง. อาพาธ

15. เราต้องช่วยกันรักษา.....

ก. พัฒนา	ข. วัฒนา
ค. ธรรมชาติ	ง. จิวิวัฒน์

16. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

- ก. กฎเกณฑ์ที่บริษัทกำหนดต้องเป็นไปตามการทำงาน
- ข. การทำงานกำหนดต้องเป็นไปตามที่บริษัทกฎเกณฑ์
- ค. การทำงานไปตามกฎเกณฑ์ที่บริษัทกำหนดต้องเป็นไป
- ง. การทำงานต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่บริษัทกำหนด

17. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

- ก. เรื่องกฎหมายเขาชอบแสดงตนว่าเป็นคนรู้
- ข. แสดงตนว่าเขาชอบเป็นคนรู้เรื่องกฎหมาย
- ค. เขาชอบเป็นคนรู้เรื่องแสดงว่าตนกฎหมาย
- ง. เขาชอบแสดงตนว่าเป็นคนรู้เรื่องกฎหมาย

18. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

- ก. ครูสอนหนังสือในอนาคตชั้นปรารถนาที่จะเป็น
- ข. ในอนาคตชั้นปรารถนาที่จะเป็นครูสอนหนังสือ
- ค. ชั้นปรารถนาครูสอนหนังสือที่จะเป็นในอนาคต
- ง. ครูสอนหนังสือชั้นปรารถนาที่จะเป็นในอนาคต

19. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

- ก. เงินสร้างกุฏิคุณพ่อบริจาคเป็นที่อยู่ของพระเณรในวัดเพื่อถวาย
- ข. กุฏิของพระเณรในวัดคุณพ่อบริจาคเงินสร้างเป็นที่อยู่เพื่อถวาย
- ค. คุณพ่อบริจาคเงินสร้างกุฏิเพื่อถวายเป็นที่อยู่ของพระเณรในวัด
- ง. บริจาคเงินสร้างเพื่อถวายเงินสร้างกุฏิเป็นที่อยู่ของพระเณรในวัด

20. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

- ก. พระพุทธเจ้าควรรค่าแก่การบูชาของอัฐิ
- ข. พระอัฐิควรรค่าแก่การบูชาของพระพุทธเจ้า
- ค. พระอัฐิของพระพุทธเจ้าควรรค่าแก่การบูชา
- ง. พระพุทธเจ้าการบูชาอัฐิควรรค่าแก่การของ

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา
 ตัวสะกดแม่กด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5
 เรื่อง การเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

ข้อที่	เฉลย
1	ข
2	ค
3	ข
4	ค
5	ง
6	ง
7	ก
8	ง
9	ข
10	ก
11	ข
12	ค
13	ก
14	ง
15	ค
16	ง
17	ง
18	ข
19	ข
20	ค

ภาคผนวก ง

ตารางที่ 10 แบบประเมินประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามคะแนนกับความ
 คิดเห็นของท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	รายการนี้มีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	รายการนี้มีความเหมาะสมมาก
คะแนน	3	หมายถึง	รายการนี้มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	รายการนี้มีความเหมาะสมน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	รายการนี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
1.1	สาระสำคัญระบุแก่นของความรู้					
1.2	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
2.	ตัวชี้วัด					
2.1	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
2.2	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดตามหลักสูตร					
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
3.2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด					
4	เนื้อหา					
4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2	เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
5	กิจกรรมส่งเสริมการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา					
5.1	กิจกรรมสอดคล้องกับเทคนิค STAD					
5.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราแม่กต					
5.3	กิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน					
6.	การวัดผลและประเมินผล					
6.1	วิธีการวัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2	เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
6.3	เครื่องมือวัดสามารถใช้วัดพฤติกรรมผู้เรียนได้					

ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก จ

ตารางที่ 11 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. สารสำคัญ						
1.1 สารสำคัญระบุแก่นของความรู้	3	4	5	4.00	0.00	มาก
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.50	0.00	มาก
2. ตัวชี้วัด						
2.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดตามหลักสูตร	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด	5	4	4	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย				4.33	0.58	มาก

ตารางที่ 11(ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
4. เนื้อหา						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.66	0.79	มากที่สุด
5 กิจกรรมส่งเสริมการเขียน สะกดคำไม่ตรงตามมาตรา						
5.1 กิจกรรมสอดคล้องกับเทคนิค STAD	4	5	4	4.33	0.58	มาก
5.2 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถใน การเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม มาตราแม่กต	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.55	0.58	มากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล						
6.1 วิธีการวัดสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับ ความสามารถของผู้เรียน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
6.3 เครื่องมือวัดสามารถใช้วัด พฤติกรรมผู้เรียนได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.77	0.19	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.78	0.29	มากที่สุด

ภาคผนวก จ

ตารางที่ 12 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบการเขียนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบต่อไปนี้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่แล้ว

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน

ให้ -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดไม่สอดคล้องตามจุดประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดได้สอดคล้องตามจุดประสงค์

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดได้สอดคล้องตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1. เขียนคำอ่านสะกดได้ถูกต้อง	1. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. เกียจคร้าน ข. อุโบสถ ค. เศรษฐี ง. มหาสมุทร (เฉลย ข)				
	2. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. ประโยชน์ ข. อาชญากรรม ค. โกรธ ง. ทายาด (เฉลย ง)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1. เขียนคำอ่าน สะกดได้ถูกต้อง	3. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. ปราศจาก ข. ประพาส ค. พัดถนะ ง. สวรรคต (เฉลย ค)				
	4. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. พิสดาร ข. สัมผัส ค. พลาสติก ง. บุค (เฉลย ง)				
	5. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. เทศนา ข. นิราด ค. พญาครุฑ ง. ทฤษฎ (เฉลย ข)				
	6. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. กบด ข. เกสัชกร ค. ฦกาจ ง. เสด็จ (เฉลย ก)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1. เขียนคำอ่าน สะกดได้ถูกต้อง	7. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. ซื่อสัตย์ ข. ทัศนศาสตร์ ค. บันดิด ง. พัฒนา (เฉลย ค)				
	8. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. โบสถ์ ข. อภิดฐาน ค. วิศวกร ง. ธรรมชาติ (เฉลย ข)				
	9. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. มโนสถ ข. วัฒนธรรม ค. รัฐบาล ง. อุดทยาน (เฉลย ง)				
	10. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. บริสุทธิ ข. ศรัทธา ค. อาวุธ ง. ฤทธิเดช (เฉลย ค)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2. บอก ความหมายของ คำได้	11. “การกระทำความผิดทางอาญา” เป็น ความหมายของคำใด ก. อาชญากรรม ข. สารวัตร ค. ปราบปราม ง. วัฒนธรรม (เฉลย ก)				
	12. “ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญา” เป็น ความหมายของคำใด ก. ทูจรีต ข. สมเกียรติ ค. มนุษย์ ง. บัณฑิต (เฉลย ง)				
	13. “ประหยัด อดออม” เป็นความหมาย ของคำใด ก. วิวัฒน์ ข. มัธยัสถ์ ค. ทฤษฎี ง. บรรยากาศ (เฉลย ข)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2. บอก ความหมายของ คำได้	14. “งานที่เกิดขึ้นจากการทำด้วยมือที่ไม่ใช่ เครื่องจักร” เป็นความหมายของคำใด ก. หัตถกรรม ข. ประพจน์ ค. สามารถ ง. กิเลส (เฉลย ก)				
	15. “เหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด” เป็น ความหมายของคำใด ก. สาเหตุ ข. สังเกต ค. มิตร ง. อุบัติเหตุ (เฉลย ง)				
	16. “สวย งดงาม วิจิตร บรรจง” เป็น ความหมายของคำใด ก. วัฒนธรรม ข. พัฒนศิลป์ ค. อธิษฐาน ง. วิจิตร (เฉลย ง)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2. บอก ความหมายของ คำได้	17. “แปลก ประหลาด พิลึก ซอบกล” เป็น ความหมายของคำใด ก. พิสดาร ข. พิพิธภัณฑ์ ค. ปฏิเสธ ง. อธิยาศัย (เฉลย ก)				
	18. “ข้อบังคับ” เป็นความหมายของคำใด ก. ปราบกฎ ข. กฎหมาย ค. กบฏ ง. กฎกติกา (เฉลย ข)				
	19. “ป่าวร้อง ป่าวประกาศ” เป็น ความหมายของคำใด ก. มโหสถ ข. สิทธิ ค. โฆษณา ง. โฉสถ (เฉลย ค)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2. บอก ความหมายของ คำได้	20. “ไม่มีอะไรเจือปน” เป็นความหมายของ คำใด ก. บริสุทธิ ข. มัจฉา ค. เสด็จ ง. ผนวช (เฉลย ก)				
3. เติมคำใน ประโยคที่ให้เป็น ประโยคที่ สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง	21. พระปฐมเจดีย์เป็นที่บรรจุของพระพุทธเจ้าแห่งหนึ่ง ก. ทศวรรษ ข. พระธาตุ ค. มหาสมุทร ง. กษัตริย์ (เฉลย ข)				
	22. เราจำเป็นต้อง.....เพื่อให้ รายได้พอกับรายจ่าย ก. ธนบัตร ข. โฆษณา ค. มัลติสท์ ง. พีสตาร์ (เฉลย ค)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
3. เติมคำใน ประโยคที่ให้เป็น ประโยคที่ สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง	23. ท่านอยากได้อะไร 500 บาท ไว้.....สอนชาวบ้าน ก. ทายาท ข. อิริยาบถ ค. ทฤษฎี ง. เทศนา (เฉลย ง)				
	24. การใช้รถยนต์อย่างประมาท อาจจะทำ ให้เกิด.....บนท้องถนนได้ ก. ทัศนกรรม ข. อุบัติเหตุ ค. ซีสต์ตี ง. ประเสริฐ (เฉลย ข)				
	25. เขาประกาศสร้างครอบครัวของตนเอง และต้องมี.....ไว้สืบสกุล ก. ทายาท ข. ทฤษฎี ค. มิตร ง. บรรพต (เฉลย ก)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
3. เติมคำใน ประโยคที่ให้เป็น ประโยคที่ สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง	26.ของวัดโพธิ์ยื่นไป ถึงสมัยอยุธยา ก. ธรรมชาติ ข. ปฏิบัติ ค. ประวัติ ง. ประพฤติ (เฉลย ค)				
	27. ที่อยู่อาศัยของมนุษย์..... ขึ้นเรื่อย ๆ จากกระท่อมใบไม้ใบหญ้าก็ กลายเป็นบ้านเรือนที่สวยงาม ก. พัฒนา ข. วัฒนธรรม ค. ประพาส ง. อธิษฐาน (เฉลย ก)				
	28. สุขภาพของหลวงพ่อบุญมาในช่วงหลังมานี้มี อาการเหนื่อย อ่อนเพลียและ..... บ่อย ๆ ก. แพทย์ ข. บรรยากาศ ค. ประพาส ง. อาพาธ (เฉลย ง)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
3. เติมคำใน ประโยคที่ให้เป็น ประโยคที่ สมบูรณ์ได้ ถูกต้อง	29. เราต้องช่วยกันรักษา..... ก. พัฒนา ข. วัฒนา ค. ธรรมชาติ ง. วิวัฒน์ (เฉลย ค)				
	30. การใช้ยานอนหลับควรอยู่ในความดูแล ของ..... ก. เศรษฐี ข. สัมผัส ค. แพทย์ ง. สรรวิตร (เฉลย ค)				
4. นำคำที่ กำหนดให้มาแต่ง ประโยคได้ ใจความสมบูรณ์	31. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. รัชกาลที่ 5 เสด็จหัวเมืองต่าง ๆ ประพาส ข. รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสหัวเมืองต่าง ๆ ค. เสด็จประพาสหัวเมืองต่าง ๆ รัชกาลที่ 5 ง. หัวเมืองต่าง ๆ เสด็จประพาส รัชกาลที่ 5 (เฉลย ข)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4. นำคำที่ กำหนดให้มาแต่ง ประโยคได้ ใจความสมบูรณ์	32. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. กฎเกณฑ์ที่บริษัทกำหนดต้องเป็นไป ตามการทำงาน ข. การทำงานกำหนดต้องเป็นไปตามที่ บริษัทกฎเกณฑ์ ค. การทำงานไปตามกฎเกณฑ์ที่บริษัท กำหนดต้องเป็นไป ง. การทำงานต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ บริษัทกำหนด (เฉลย ง)				
	33. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. เรื่องกฎหมายเขาชอบแสดงตนว่าเป็น คนรู้ ข. แสดงตนว่าเขาชอบเป็นคนรู้เรื่อง กฎหมาย ค. เขาชอบเป็นคนรู้เรื่องแสดงว่าตน กฎหมาย ง. เขาชอบแสดงตนว่าเป็นคนรู้เรื่อง กฎหมาย (เฉลย ง)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4. นำคำที่ กำหนดให้มาแต่ง ประโยคได้ ใจความสมบูรณ์	34. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. บิดามารดามีสิทธิที่จะเลือกการศึกษาที่ เหมาะสมสำหรับบุตรของตน ข. บุตรของคนมีสิทธิที่จะเลือกการศึกษาที่ เหมาะสำหรับบิดามารดา ค. บุตรของตนมีสิทธิที่จะเลือกการศึกษาที่ เหมาะสมสำหรับบิดามารดา ง. บิดามารดาสำหรับบุตรของคนมีสิทธิที่ จะเลือกการศึกษาที่เหมาะสม (เฉลย ก)				
	35. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. เด็กหญิงกัญญาวีร์มีความประพฤติ เรียบร้อยดีจึงได้รับทุนเรียนดี ข. ได้รับทุนเรียนดีจึงได้รับเด็กหญิง กัญญาวีร์มีความประพฤติเรียบร้อย ค. มีความประพฤติเรียบร้อยดีเด็กหญิง กัญญาวีร์จึงได้รับทุนเรียนดี ง. เด็กหญิงกัญญาวีร์เรียบร้อยดีมีความ ประพฤติเรียบร้อยจึงได้รับทุน (เฉลย ก)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

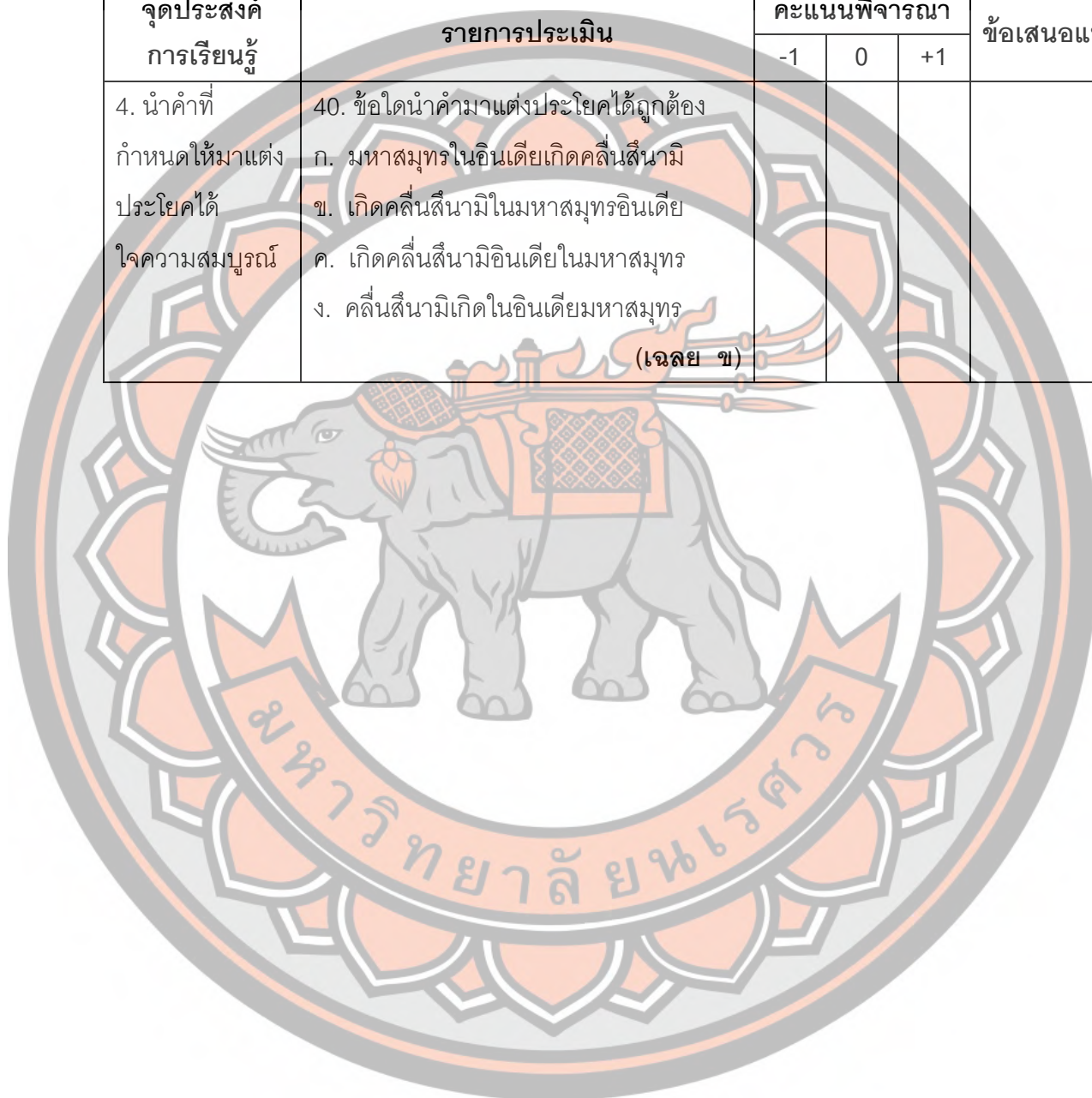
จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4. นำคำที่ กำหนดให้มาแต่ง ประโยคได้ ใจความสมบูรณ์	36. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. ครูสอนหนังสือในอนาคตฉันปรารถนาที่ จะเป็น ข. ในอนาคตฉันปรารถนาที่จะเป็นครูสอน หนังสือ ค. ฉันปรารถนาครูสอนหนังสือที่จะเป็นใน อนาคต ง. ครูสอนหนังสือฉันปรารถนาที่จะเป็นใน อนาคต (เฉลย ข)				
	37. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. เรื่องที่เธอเล่ามาเป็นเรื่องแปลกพิสดาร อย่างไม่น่าเชื่อ ข. อย่างไม่น่าเชื่อถือเป็นเรื่องแปลกพิสดาร เรื่องที่เธอเล่ามา ค. เธอเล่ามาเป็นเรื่องแปลกพิสดารเรื่องที่ ไม่อย่างน่าเชื่อถือ ง. เป็นเรื่องแปลกพิสดารอย่างไม่น่าเชื่อคือ เรื่องที่เธอเล่ามา (เฉลย ก)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4. นำคำที่ กำหนดให้มาแต่ง ประโยคได้ ใจความสมบูรณ์	38. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. เงินสร้างกุฏิคุณพ่อบริจาคเป็นที่อยู่ของ พระเณรในวัดเพื่อถวาย ข. กุฏิของพระเณรในวัดคุณพ่อบริจาคเงิน สร้างเป็นที่อยู่เพื่อถวาย ค. คุณพ่อบริจาคเงินสร้างกุฏิเพื่อถวายเป็น ที่อยู่ของพระเณรในวัด ง. บริจาคเงินสร้างเพื่อถวายเงินสร้างกุฏิ เป็นที่อยู่ของพระเณรในวัด (เฉลย ค)				
	39. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. พระพุทธเจ้าควรค่าแก่การบูชาของ อัฐิ ข. พระอัฐิควรค่าแก่การบูชาของ พระพุทธเจ้า ค. พระอัฐิของพระพุทธเจ้าควรค่าแก่การ บูชา ง. พระพุทธเจ้าการบูชาอัฐิควรค่าแก่การ (เฉลย ค)				

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4. นำคำที่ กำหนดให้มาแต่ง ประโยคได้ ใจความสมบูรณ์	40. ข้อใดนำคำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง ก. มหาสมุทรในอินเดียเกิดคลื่นสึนามิ ข. เกิดคลื่นสึนามิในมหาสมุทรอินเดีย ค. เกิดคลื่นสึนามิอินเดียในมหาสมุทร ง. คลื่นสึนามิเกิดในอินเดียมหาสมุทร (เฉลย ข)				

ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความสอดคล้องแบบทดสอบก่อนเรียนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องแบบทดสอบก่อนเรียนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
11	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 13(ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
19	+1	0	+1	0.67	สวดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
23	+1	+1	0	0.67	สวดคล้อง
24	+1	+1	0	0.67	สวดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
26	+1	0	+1	0.67	สวดคล้อง
27	0	+1	+1	0.67	สวดคล้อง
28	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
29	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
30	+1	+1	0	0.67	สวดคล้อง
31	0	+1	+1	0.67	สวดคล้อง
32	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
33	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
34	+1	0	+1	0.67	สวดคล้อง
35	0	+1	+1	0.67	สวดคล้อง
36	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
37	+1	0	+1	0.67	สวดคล้อง
38	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
39	+1	+1	+1	1.00	สวดคล้อง
40	+1	+1	0	0.67	สวดคล้อง

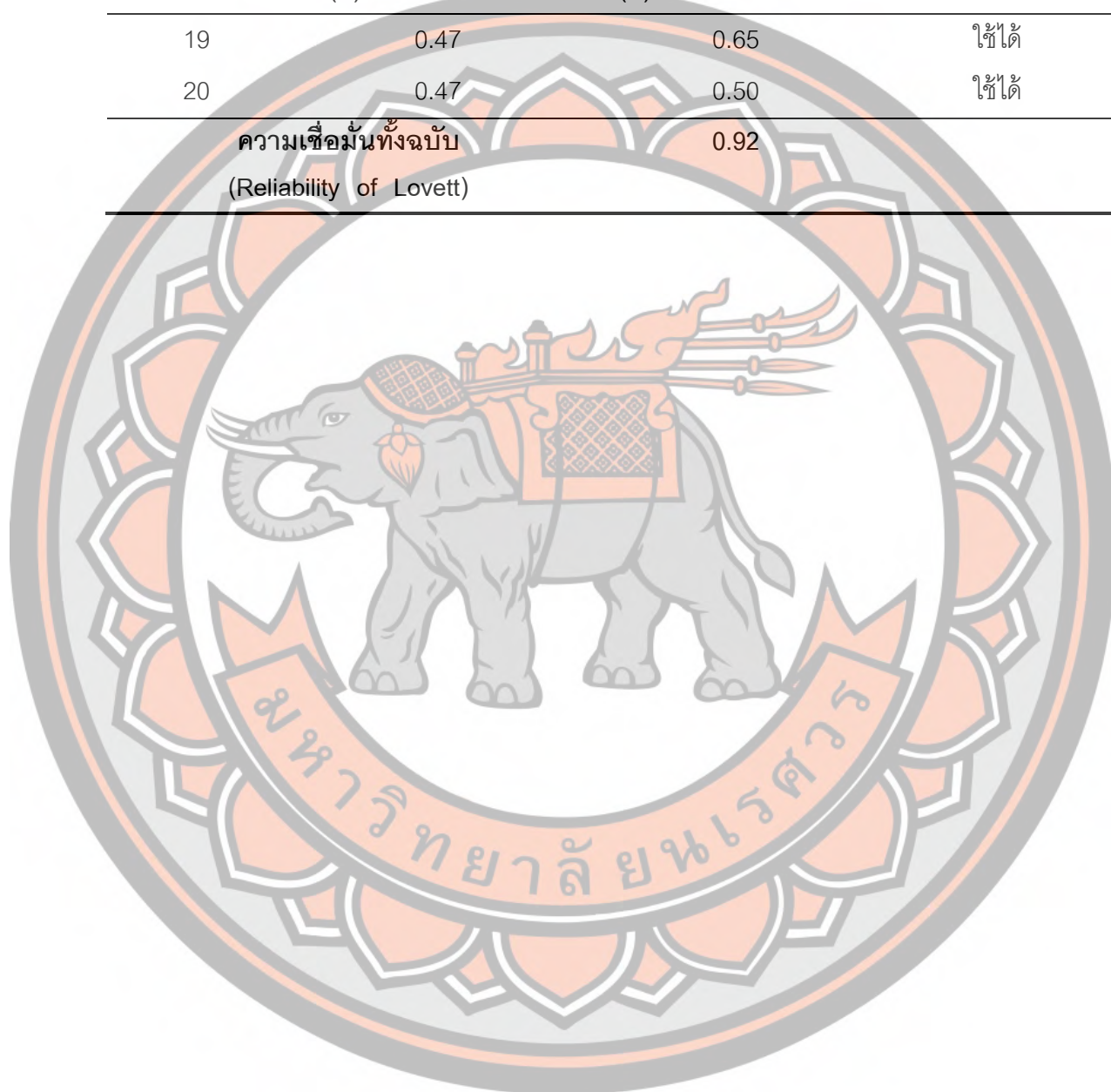
ภาคผนวก ช แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริม
ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 14 แสดงความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ค่า
ความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (C) ของ
แบบทดสอบทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ จำนวนนักเรียน 30 คน

ข้อที่	(P) ค่าความยากง่าย	(B) ค่าอำนาจจำแนก	แปลความหมาย
1	0.56	0.35	ใช้ได้
2	0.56	0.50	ใช้ได้
3	0.56	0.50	ใช้ได้
4	0.47	0.50	ใช้ได้
5	0.60	0.45	ใช้ได้
6	0.43	0.55	ใช้ได้
7	0.56	0.35	ใช้ได้
8	0.47	0.50	ใช้ได้
9	0.53	0.40	ใช้ได้
10	0.53	0.55	ใช้ได้
11	0.53	0.40	ใช้ได้
12	0.60	0.45	ใช้ได้
13	0.50	0.45	ใช้ได้
14	0.57	0.50	ใช้ได้
15	0.53	0.40	ใช้ได้
16	0.60	0.45	ใช้ได้
17	0.50	0.45	ใช้ได้
18	0.57	0.50	ใช้ได้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	(P) ค่าความยากง่าย	(B) ค่าอำนาจจำแนก	แปลความหมาย
19	0.47	0.65	ใช้ได้
20	0.47	0.50	ใช้ได้
ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability of Lovett)		0.92	

ภาคผนวก ฅ ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
 ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 แม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 15 ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
 ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 จำนวน 30 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียนของกิจกรรม						รวม	คะแนน หลังเรียน
	แผนที่ 1 (55)	แผนที่ 2 (55)	แผนที่ 3 (55)	แผนที่ 4 (55)	แผนที่ 5 (55)	แผนที่ 6 (55)		
1	39	37	39	38	37	38	228	11
2	47	42	45	43	46	41	264	14
3	36	37	37	41	38	39	262	12
4	40	42	39	39	41	40	241	13
5	43	44	46	45	43	43	264	16
6	44	43	46	45	42	42	262	15
7	50	51	47	50	38	38	294	19
8	36	37	38	38	39	38	226	10
9	47	49	48	49	48	46	287	18
10	39	38	38	38	38	37	228	10
11	35	37	37	39	35	37	220	11
12	45	45	46	44	46	44	270	17
13	44	43	45	45	44	42	262	17
14	44	43	42	44	42	41	256	14
15	46	47	44	45	45	45	272	18
16	52	48	50	49	49	47	295	20

ตารางที่ 15(ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียนของกิจกรรม						รวม (330)	คะแนน หลังเรียน (20)
	แผนที่ 1 (55)	แผนที่ 2 (55)	แผนที่ 3 (55)	แผนที่ 4 (55)	แผนที่ 5 (55)	แผนที่ 6 (55)		
17	48	47	47	50	47	46	282	18
18	38	39	38	38	36	37	224	11
19	43	47	45	45	43	41	262	16
20	49	49	48	49	48	47	291	19
21	45	44	45	43	44	41	262	15
22	44	44	44	45	43	41	274	16
23	46	44	47	43	45	42	268	17
24	43	45	44	45	45	44	265	18
25	46	46	45	44	43	42	266	19
26	51	52	49	48	51	50	301	20
27	48	49	47	49	50	46	289	19
28	42	42	44	45	41	40	260	15
29	39	39	37	39	36	39	229	10
30	43	45	42	45	43	41	272	14
รวม	1,312	1,314	1,309	1,310	1,296	1,265	7,876	462
เฉลี่ย	43.73	43.80	43.63	43.67	43.20	42.17	262.53	15.40
ร้อยละ	79.87	79.87	79.87	79.62	79.02	76.95	78.85	77.00
$E_1/E_2 = 78.85/77.00$								

ภาคผนวก ญ

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียน 28 คน

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน Pre-test (20)	คะแนน หลังเรียน Post-test (20)	คะแนนผลต่าง (D)	คะแนนผลต่าง (D ²)
1	8	15	7	49
2	13	17	4	16
3	7	15	8	64
4	9	15	6	36
5	13	18	5	25
6	14	18	4	16
7	16	20	4	16
8	5	13	8	64
9	15	19	4	16
10	9	13	4	16
11	8	14	6	36
12	11	18	7	49
13	11	17	6	36
14	10	15	5	25
15	12	18	6	36
16	17	20	3	9
17	13	18	5	25
18	8	14	6	36
19	12	16	4	16
20	13	18	5	25
21	11	16	5	25

ตารางที่ 16(ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน Pre-test (20)	คะแนน หลังเรียน Post-test (20)	คะแนนผลต่าง (D)	คะแนนผลต่าง (D ²)
22	12	17	5	25
23	12	17	5	25
24	13	18	5	25
25	12	17	5	25
26	15	20	5	25
27	14	19	5	25
28	10	16	6	36
Sum	323	471	148	822
Mean	11.54	16.82	5.28	
S.D.	2.83	2.02		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$t = \frac{148}{\sqrt{\frac{28(822) - 148^2}{28-1}}}$$

$$t = \frac{148}{\sqrt{\frac{23,016 - 21,904}{27}}}$$

$$t = \frac{148}{\sqrt{\frac{1,112}{27}}}$$

$$t = \frac{148}{\sqrt{41.18}}$$

$$t = \frac{148}{6.41}$$

$$t = 23.09$$

ค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 23.09 สูงกว่าค่า t จากตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล พจนีย์ บุญสว่าง
วัน เดือน ปี เกิด 31 มีนาคม 2520
ที่อยู่ปัจจุบัน 179 หมู่ 8 ตำบลห้วยดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนเทศบาลราชภัฏร์เจริญ ตำบลห้วยดง อำเภอดงเมือง
จังหวัดพิจิตร 66170
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู คศ. 2
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2549 คบ. (ประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๓๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณสุนีย์ กาบจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางพจนีย์ บุญสว่าง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๓๕๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียน
สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางพจนีย์ บุญสว่าง

โทร ๐๘-๑๕๓๔-๕๓๔๘

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๓๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณสุชาดา กล้ารบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางพจนีย์ บุญสว่าง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๓๕๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียน
สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางพจนีย์ บุญสว่าง

โทร ๐๘-๑๕๓๔-๕๓๔๘

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๓๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณอัศวิน ถาวรศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางพนัญญ์ บุญสว่าง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๓๕๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียน
สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางพนัญญ์ บุญสว่าง

โทร ๐๘-๑๕๓๔-๕๓๔๘